

Prosessbok – skisser

Emne BOP3102
Kull 14BGDHO1
Utdanning Bachelor i grafisk design, Høyskolen Kristiania
Kandidatnr. 287525

Innholdsfortegnelse

5	Historie + illustrasjoner
13	Illustrasjoner
19	Illustrasjonsstiler
31	Typografi
45	Farger
49	Format
55	Papir
59	Komposisjon
65	Omslag
75	Forsats + tittelside
81	Utstillingsplakat
85	Litteraturliste

Historie + illustrasjon

En evig tankeprosess

<p>Gutt blir jente Forside: Gutt med jentestrykke Bakside: Jente med guttestrykke</p> <p>Ser seg selv i speilet: forside gutt ser jente i speilet Bakside: Jenter ser jente i speilet.</p> <p>Forside: Guttestrykke og jentestrykke Bakside: et par jentestrykke</p> <p>Gutt ligger på magen og tegner: Gutteklær med jentestrykke. Tittel: Når skal tissen min falle av?</p> <p>Jeg heter Martin, og er en jente.</p> <p>Når jeg badet om kvelden, så lærer jeg på når tissen min skal falle av. Det er bare gutter som har sånn uppoetske, og jeg er jo jente. Hvor gammel er man egentlig når tissen faller av? Alle de andre jentene i barnehagen har mistet sin. Min bærer her enda.</p> <p>Jeg har ikke turst å spørre noen om det enda, for noen har jo lang tiss hele livet, men det er jo såne som pappa og bestefar. Jeg skal ha sån tiss som søsteren min og mamma har. Sånn at jeg må sitte på dø og tisse.</p> <p>Når tissen min faller av så ønsker jeg meg truser med blonder på, og helst gul eller rosa. De truslene passer ikke så lenge jeg har lang tiss.</p> <p>Vet du? Jeg pleier ofte å leke inne i klenskapet mitt. Der har jeg samlet ting som storesteren min ikke bruker lengre, og leker med det når jeg er helt alene. Eller jeg har tatt med bestevennen min Ida inn dit, og hun synes det var gøy å leke der.</p> <p>Noen ganger blir jeg veldig sint på tissen min. Jeg skriller til den og gjemmer den bort mellom bens mitt. Da liker jeg å være helt alene inne i klenskapet mitt, så ingen hører eller ser meg. Mamma skjønner nemlig ikke hvorfor jeg blir så sint.</p> <p>Noen ganger når storesteren er på skolen, så pløier jeg å gå inn på rommet hennes for å låne hennes hårbørster, og prøve den rosa joggeluke. Den glinser litt og er så fin, men hun blir sur når jeg låner den. Jeg ønsker meg min egen.</p> <p>Jeg ønsker meg også lang hår. Mamma synes jeg ser sluskete ut når det er langt begynner å krulle seg i nakken, men jeg liker det aller best. Da kan jeg gre det med den rosa hårbørsten jeg har fått av bestemot.</p> <p>Mamma synes jeg er så søt når jeg har på dress med sløyfe på 17. mai. Jeg liker ikke dress og sløyfe. Etter jeg låst sløyfen som er på kjolen jeg pløier å ha på i barnehagen.</p>	<p>Noen ganger går jeg med kjolen hele dagen. Jeg liker den bedre enn bukene mine. Noen gutter synes det er litt rart, men barnehagetante-Oda synes jeg er fin. Hun pleier også å setter opp det korte håret mitt i en stikk. Da blir jeg ekstra fin.</p> <p>Nytt: 6-års kontroll. Vi ikke vise tissen. Sliter i stykker trusen for at ikke noen skal ta den ned. Avslutning: mamma kan jeg bli jente? / mamma gir rosa joggeluke i gave</p> <p>Jeg tenker som en gutt, og føler meg som en gutt men kroppen sier ikke det samme. Mamma tror jeg er en gutt.</p> <p>Snakker lettere med jentevener enn guttevenner.</p> <p>Inni hodet mitt heter jeg Mia. Kan jeg få bli Mia? (ting faller på plass i hode til mamma, smiler med tårer)</p> <p>sokk som stikker ut av t-skjorten som pupper Jeg vil bli glad jente.</p> <p>Det er vel i noe man bare forstår at man er gutt eller er ejenteg. Det er så sterkt inn i holdet jeg er en mann jeg er en kvinne, og jeg er mann bare at jeg er født i en damskropp.</p> <p>Jeg ville alltid ha langt hår og gå i kjole, men jeg turte ikke å si noe.</p> <p>Tegning på gulvet med navnet oia (egnet seg selv) Bok om kroppen Boken jeg er en gutt</p> <p>I skolegården med gutteklær (ulykkelig) - kommer hjem og skifter med en gang (glad)</p> <p>Leve et dobbeltliv. Var jente på fritiden og gutt etter.</p> <p>Fra mobil: Rosa jentestrykke.</p> <p>Hemmelig verden i skapet med søsterens leker som søsteren leter etter</p> <p>Svart bakgrunn, tankespinn gutt og jenteting kass Svart og sittet sammenkrøpet nederst i høyre hjørne.</p>	<p>Flir jeg lov til å bli jente av mamma og pappa? Gutteklær kastet i en lekekasse, jenteklær står pent i hyllen, noe på gulvet som blir lekt med.</p> <p>Handling på en strek, sitter på streken og rosa kjole folder seg utover. Jenteting henger på streken. Strek som gjennomgående rød tråd.</p>
--	---	--

← ☆ MER

Historie bachelor

Forside: en jentefot og en guttefot. Strømpe og ballerina, mørk joggesco
 Jente med gutt som skygge

Rosa jentestrykke, froztgenser.

Hemmelig verden i skapet med brorens gutteklær som broren spør etter.

Svart bakgrunn.. tankespinn gutt jenteting kaosh

Svart og sittet sammenkrøpet nederst i høyre hjørne
 -----!
 Når tissen ikke vil falle av
 Jeg heter Morten og er jente. Bilde av gutt.

Får jeg lov til å bli gutt av mamma og pappa?

Jenteklær kastet i en kasse. Gutteklær pent i hylla og på gulvet

Handling på en strek. Sitter på streken og rosa kjole folder seg utover. Jenteting henger på streken. Strek som gjennomgående rød tråd.

Sjett endret: 11. mar. 2017

Side jeg fant ut av hva jeg skulle gjøre til min bacheloroppgave, har oppgaven til en hver tid jobbet i bakhodet. Ideer og tanker har kommet opp til de mest ugunstige tider, som på jobb og om natten. Frykten for å glemme har vært stor, så jeg har hatt mange notater på mobilen og gule lapper. Alt dette har tilsammen vært nyttig i utviklingen av historien.

Når jeg har stått fast i utviklingen av historien, har jeg gått tilbake til disse notatene for å hente inspirasjon.

Idéutvikling fra materialet

«Å gjøre materialet mer visuelt er til hjelp for å assosiere og utvikle nye ideer da assosiasjoner i stor grad foregår visuelt.» (Lerdahl, 2013 s. 92). Det er nå tid for å gjøre alt av tekst fra intervju og tanker jeg har notert ned til noe visuelt. I denne fasen vil jeg kunne se sammenhenger, fellestrekk og generere nye ideer og tanker.

Idékart

Lerdahl (2013) skriver at det er mange måter å bruke et tankekart på. Den mest vanlige metoden er å skrive ned alle sine assosiasjoner til oppgaven, for så å kunne finne sammenhenger eller generere nye ideer. I mitt tilfelle har jeg brukt det til å samle alt av relevant informasjon jeg har fått igjennom min innsamlingsmetode, for så å gruppere det i et idékart. Jeg får et overblikk over materialte. Dette har gitt meg muligheten til å se at flere av mine intervjuobjekter sier eller mener det samme.

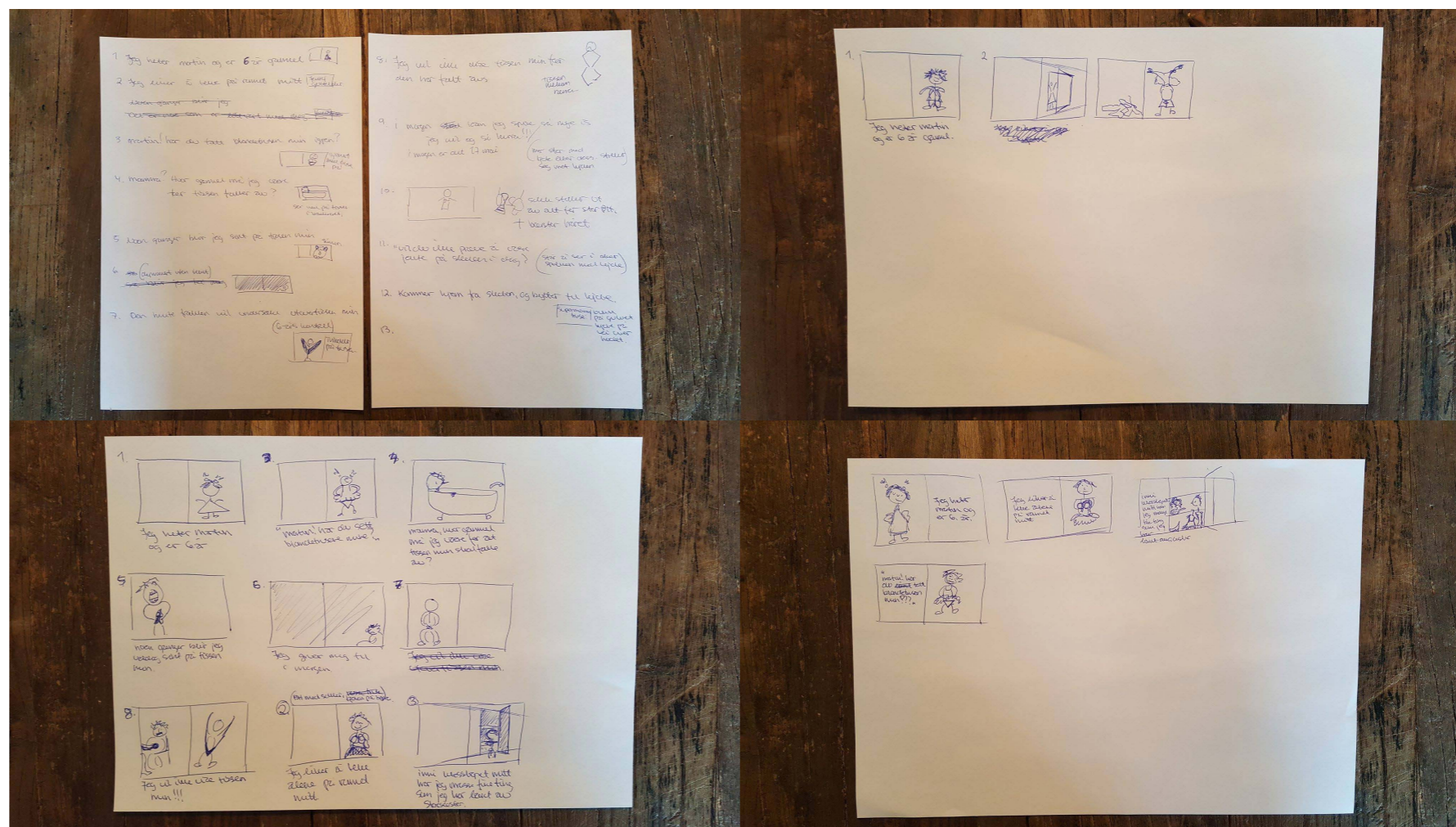
Storyboard

Når man skal lage en bok med tekst og bilder, er det viktig å sette opp en oversikt over de forskjellige oppslagene. Den enkleste måten å gjøre dette på, er ved å lage storyboard (Salisbury, 2004). Storyboard gir en oversikt over oppslagene. I mitt tilfelle har det vært nyttig i forhold til komposisjon, men også for å skape en dynamisk layout igjennom boken. Det kan være lett å få for like oppslag om man ser dem hver for seg.

De første storyboardene er enkle raske skisser, bare for å få ned en idé (ibid.). Underveis kan man gjøre dem mer detaljerte. Noen plasserer tekst og illustrasjon i storyboardet, men andre kun bruker illustrasjoner, og plasserer teksten eller handlingen under.

Lerdahl (2013) mener at storyboard er en god metode å bruke for å enkelt kunne utvikle ideer ved å endre på handlingen eller rekkefølgen på oppslagene i historien. Som vi skal se, så var dette veldig nyttig for at brikkene i historien min skulle falle på plass.

I mitt tilfelle laget jeg historien først, for så å sette illustrasjoner til. Jeg skrev da tenkt tekst eller handling under ruten i storyboardet, for så å plassere illustrasjonene i ruten. Typografien blir utprøvd og satt i etterkant digitalt. En tanke man må ha i bakhodet ved å gjøre det på denne måten, er at man må lage plass til typografien i illustrasjonene. Når jeg skulle sette sammen illustrasjon og tekst, opplevde jeg flere ganger at jeg måtte justere illustrasjonene for å gi rom for teksten.

En historie blir til

Jeg har gjennom hele prosessen med å finne en god historie, jobbet meg ned til at boken bare skal handle om en ting - Martin venter på at tissen skal falle av. Har derfor gått mange runder med historien, for å plukke bort alle forstyrrende elementer i historien, som er utenfor akkurat den problematikken. Jeg har hele tiden vært bevisst på at jeg skal holde meg unna klisjéer, men samtidig så er målgruppen for boken barn mellom 3-6 år, og dilemmaet i historien må komme tydelig frem.

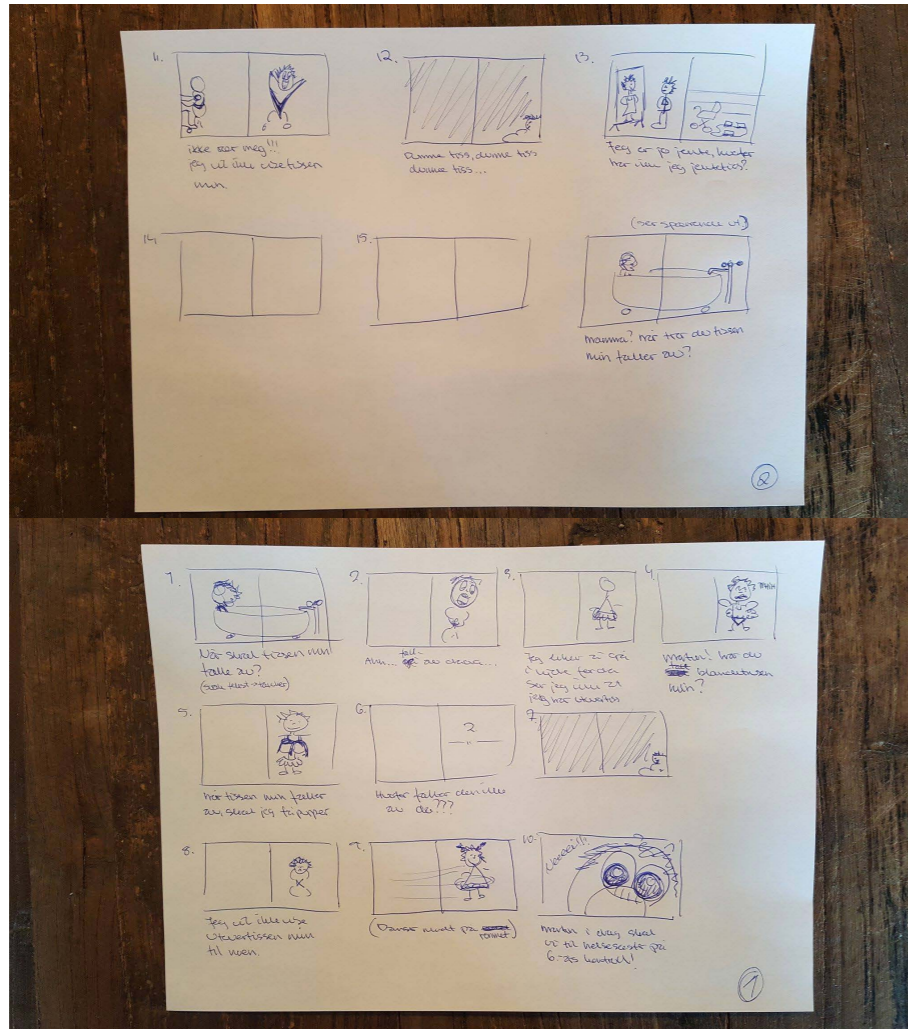
Dramaturgi

Historien har en dramaturgisk oppbygning, hvor Martin tenker og gjør sine «jente-ting» for seg selv, hvor klimakset kommer når han spør mo-

ren sin om han kan få bli en jente. Underveis i historien skildrer jeg Martins følelser som går opp og ned. Undrende, sinne, frustrert glad og sint igjen. Dette er typisk for barn og unge som opplever å være født i feil kropp i følge mine intervjuobjekter.

Ord + illustrasjon

Både i intervjuet med Dag Larsen fra Barnebokinstituttet og Stine Linstad fra Gyldendal forlag har nevnt viktigheten med samspillet mellom tekst og illustrasjon. Jeg har derfor vært opptatt av at tekst skal gi en form for tilleggsm informasjon til illustrasjonene, og at illustrasjonene ikke skal repetere det som står i teksten.

«In picture books, the relationship between words and pictures is a unique and sometimes complex one»

Salisbury (2004, s. 84)

Tekst + bilde

Salisbury (2004) skriver at det må være en ballanse mellom tekst og bilde, og at de må komplimentere hverandre. I nyere bildebøker for barn skal ikke bildene repetere teksten, men de må tilføre noe mer. Dette er både Dag Larsen som leder av Barnebokinstituttet og Stine Linstad fra Gyldendal forlag enig i.

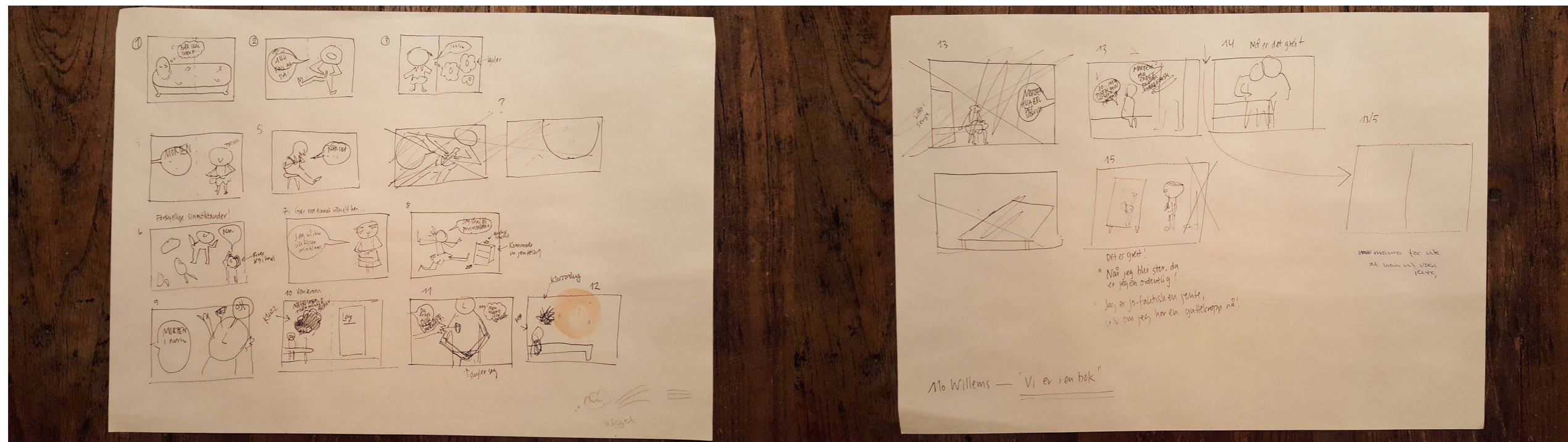
Det er flere måter å utfordren bruken av tekst og illustrasjon. Dag Larsen sier at i en bildebok er det to dramaturgier. Tekst og bilde. Stine Linstad sier at disse ikke må gå som to paralleller, men at de må «bølge» sammen.

Illustratør Øyvind Torseter kaller seg selv minimalist, og med det mener han at jo mer bildene kan si, jo mindre tekst trenger man. Salisbury (ibid.) skriver at forfatteren kommer med en tekst, for så når illustrasjonene blir til, så vil de bære mye av teksten. Det vil da være mulig å ta bort ord fra teksten.

Hvor konkret eller avvikende illustrasjonene kan være fra tekst eller historie, avhenger av hvilken aldergruppe boken er for. De minste må ha det mer konkret sier Stine Linstad.

Gjennom intervjuet med Harry Benjamin Ressurssenter og at jeg har sett to sesonger med «Født i feil kropp» på TV2, satt jeg igjen med enkelthistorier som var relevant for min historie. En utfordring ble derfor å sette sammen disse enkelthistoriene til en historie. Jeg satt fast i lengre tid, helt til jeg flyttet et av oppslagene til starten, og da løsnet resten av historien.

Selv om historien begynte å ta form, følte jeg ikke at det var en god nok flyt, og den manglet et klimaks. Jeg hadde hele tiden vært bestemt på at det ikke skulle være med andre personer som foreldre eller venner, men det var det som skulle til for å få mer sammenhengende historie.

En dynamisk historie

Jeg hadde til veiledning laget storyboard, hvor jeg hadde skisset tenkte illustrasjoner til de forskjellige oppslagene. Jeg trengte veiledning for å få ferdig historien med en god flyt, samt hvordan jeg skulle skape variasjon i komposisjonen på oppslagene gjennom boken. For at boken skal bli gjennomgående spennende fra oppslag til oppslag og som en helhet, så vi på hvordan jeg kunne skape en dynamisk variasjon i layouten.

Når en blir til to

Jeg måtte gi etter for at en mor måtte komme inn i historien for at det skulle bli en bedre flyt, og at klimakset jeg ønsket å skape skulle komme tydelig frem. Som et kompromiss har jeg valgt at hun ikke skal vises med ansikt, men kun med ben. Med blikket til Martin rettet opp mot morens «hodehøyde», vil det understreke at han ser og snakker med en som er større enn han.

Det siste storyboardet

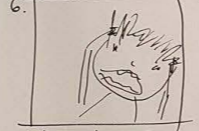
1. Når skal trossen min falle av?

2. Fall av akkurat...

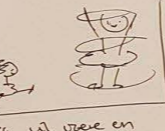
3. Jeg liker å gå i leire. Du er helt ingen som ser at jeg var utværtis.

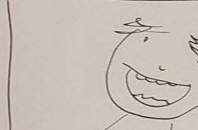
4. Måten! Har du sett bløtningen min? (Think....)

5. Når jeg blir sterkt stuet på på pupper.

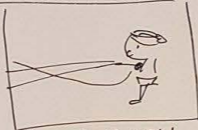
6. Hvor fatter ikke tingen av daza?

7. Jeg vil ikke vite tingen min til noen.

8. Jeg vil være en prima ballerina.

9. Måten! i minne skal vi til legen på 6-årskontroll! (OY OY OY OY!!)

10. Når skal legen endelig ta tingen til å felle av.

11. Du er helt fusk! Her er det ikke noe unormalt. (Men trossen min er jo der enda?)

12.

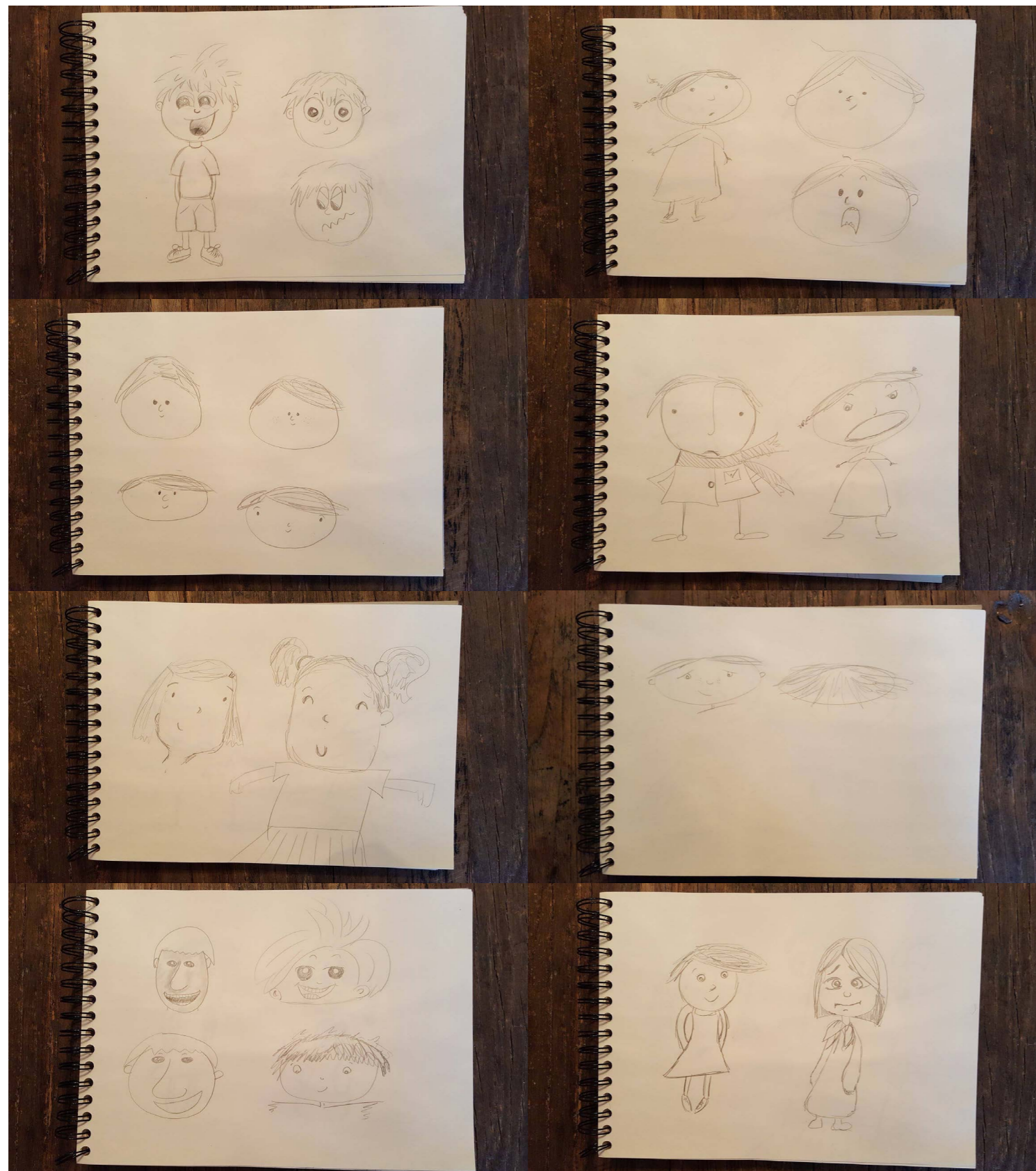
13. Hva er det Måten? Legen sa jo du var helt fusk! Men mamma... utværtisen min er jo der enda?

14. Jeg vil være en fantastisk jente.

15. Det er helt greit at du vil være en jente.

16. Når jeg blir sterkt stuet på på pupper.

Illustrasjoner

Det har tatt tid og en del skisser før jeg fant ut av hvordan Martin skulle se ut. Gjennom researchen har jeg lest mange skjønnlitterære barnebøker, og fått en interesse for de enkle strekene. To prikker til øyne, en enkel strek som nese og munn, kan skape uendelig med uttrykk etter hvor man plasserer de i forhold til hverandre.

Unisex

Jeg har utforsket helt enkle ansiktsformer til de noe mer detaljerte. For å få Martin til å kunne både se ut som en jente og en gutt på forskjellige oppslag, måtte jeg gjøre strekene enkle. Da er det lettere å kunne legge til f.eks musefletter for å skape en jente, og en jakke og bukse for å skape en gutt, samtidig som at man kan se at det er samme person.

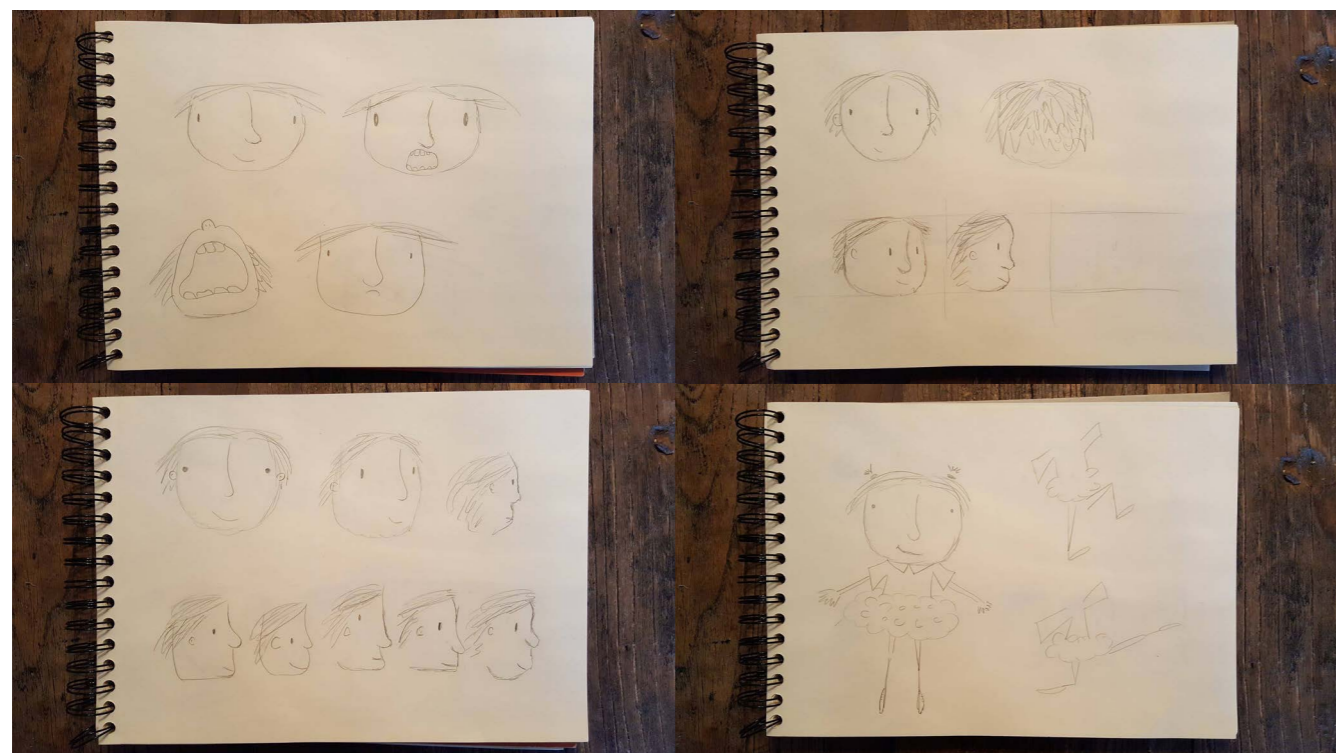
Illustrere en karakter

Salisbury (2004) skriver at det å finne en god karakter er fundamentalt i en visuell historie. Om leseren ikke kan kjenne seg igjen i karakteren på et vis, vil ikke leseren kunne tro på hovedpersonen.

Det krever mange skisseark og mye drodling, for å finne riktig karakter til en historie. Dette bekrefter også Øyvind Torseter som har illustrert boken «Eg kan ikke sove no» i debatten på Nasjonalbiblioteket. Han nevnte også at magesfølelsen sier ofte om en karakter passer til historien eller ikke. Om han tegnet en karakter som han til slutt ikke fikk riktig følelse for, så kunne den kanskje passer til en annen historie senere.

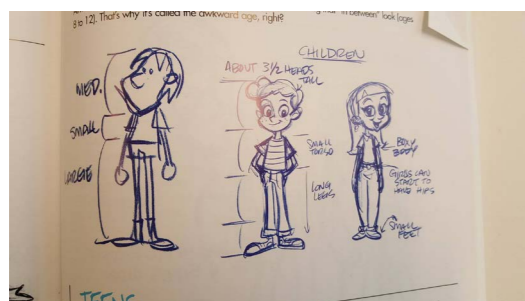
Det er to ting som er viktig for å skape en god karakter, og det er først og fremst å skape noe som er ekte, og som kan vise seg som en ekte person (Salisbury, 2004) Man må kunne tro på karakteren.

Å finne en karakter

Å illustrere barn

Bancroft (2006) mener at det viktigste når man tegner barn er størrelseforholdet mellom hode og kropp. Hodet er ca. 1/3 av kropslengden.

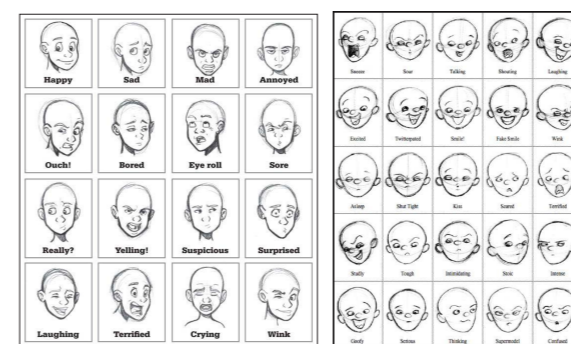
Barnlige proporsjoner

Det er kjent at barn har andre proporsjoner enn voksne. Hodet er større i forhold til kroppen, og er ofte rundere med rundere kinn. Derfor har jeg gått for et eggformet hode. Man kan straks se at det er et barn.

Jeg har her prøvd ut et ansikt i forskjellige perspektiv, humør og i helkropp. Ser her at den type nese kan være med på å ødelegge det barnlige preget, og at det kan se ut som nesen til en eldre mann. Barneneser er små, og nesen er en av de delene som alltid vokser i løpet av livet, og derfor understreker ikke akkurat dette et barneansikt.

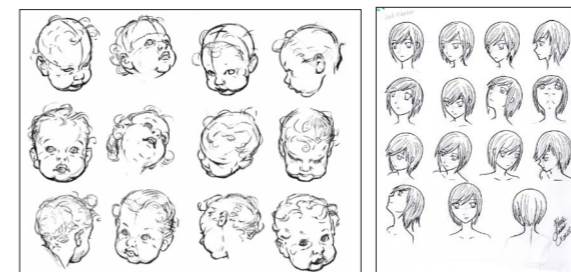
Bli kjent med karakteren sin

I illustrerte bøker handler det om å tegne skuespill. Illustratøren må sette seg inn i karakterens situasjon, og «være» karakteren for å skape en god historie (Salisbury, 2004).

Ansiktsuttrykk

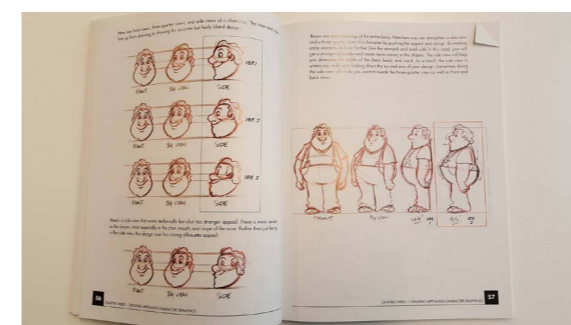
Som nevnt tidligere så er det plasseringen og utformingen av øyne, nese og munn som skaper et spenn i uttrykket i ansiktet (ibid.). Ofte er øyebryn i forhold til øyne en viktig faktor for understreke et uttrykk, men Martin har ikke øyebryn. Overraskende eller glade ansikt har ofte sprett eller store øyne hvor nese og munn er langt fra hverandre. Triste ansikt samler øyne, nese og munn mot midten. Det er viktig å utvikle et stort repertoar av uttrykk for sin karakter (ibid.).

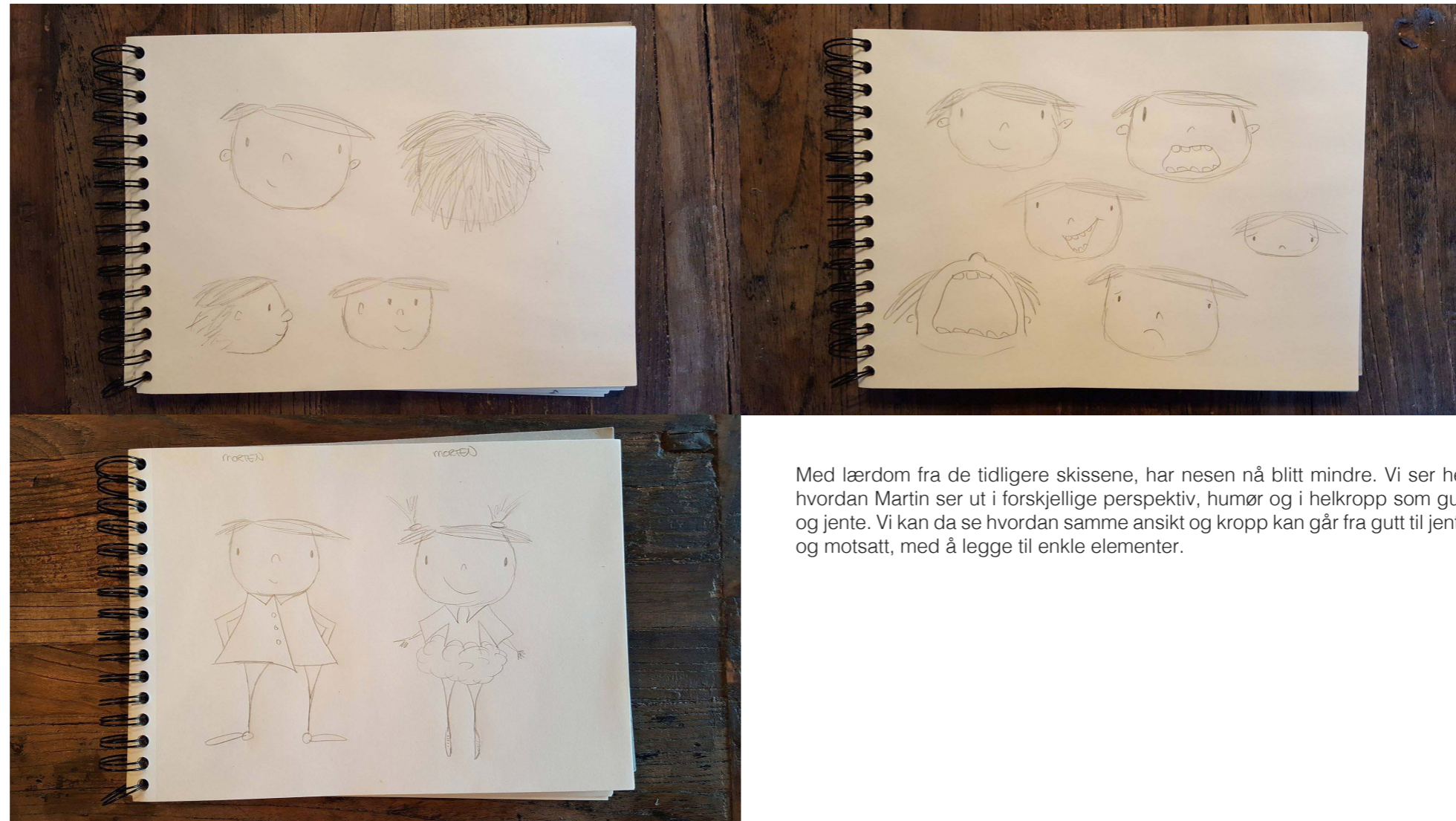

Perspektiv

For å skape en variasjon i hvordan Martin plasserer seg i komposisjonen, er det viktig å ha en forståelse for hvordan han vil se ut fra forskjellige perspektiv. Det kan f. eks. være utfordrende å få han til å se i riktig retning når vi ser han fra andre perspektiv enn rett forfra.

En utfordring både med ansiktsuttrykk og perspektiv på karakteren, er å få den til å se ut som samme person (ibid.).

Med lærdom fra de tidligere skissene, har nesen nå blitt mindre. Vi ser her hvordan Martin ser ut i forskjellige perspektiv, humør og i helkropp som gutt og jente. Vi kan da se hvordan samme ansikt og kropp kan gå fra gutt til jente og motsatt, med å legge til enkle elementer.

«Det å finne en god karakter er fundamentalt i en visuell historie. Om leseren ikke kan kjenne seg igjen i karakteren på et vis, vil ikke leseren kunne tro på hovedpersonen.»

(Salisbury, 2004 s. 64)

Illustrasjonsstiler

Utnytte
illustrasjonsstilens
egenskaper

Laura Hughes

Klare farger

Illustrasjonsstiler

Sterk
konturstrek

Revia Bakker

Bare
Martin

Enkle illustrasjoner

«Jeg har et mål om å ta avstand fra de digitaliserte
illustrasjonene som preger dagens billedbøker.»

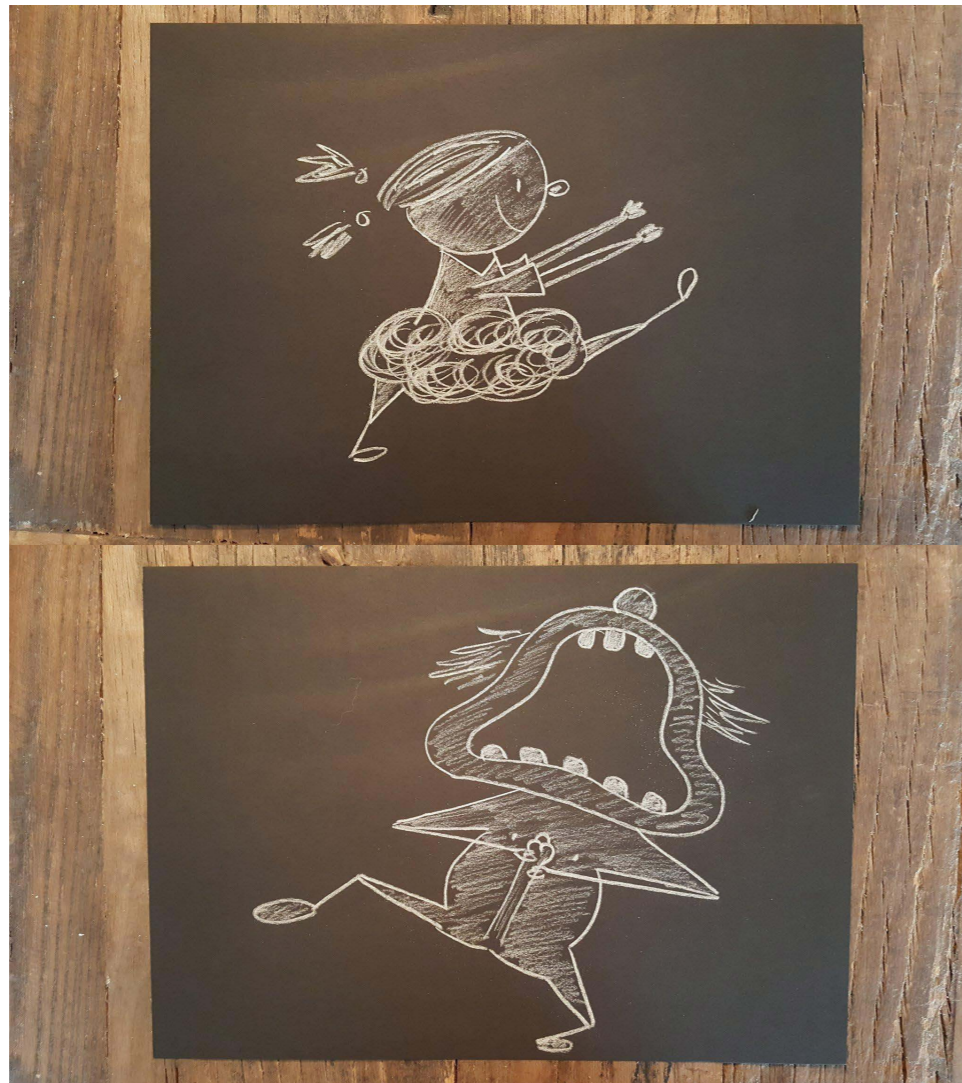

Flate farger

Som nevnt i prosessboken hvor jeg viser min research, ser vi at jeg har delt inn forskjellige illustrasjonsstiler i grupper etter hva som er typisk for illustrasjoner i billedbøker for barn. For å understreke de enkle tegningene, er det mange som går mot den digitale verden, og bruker flate farger.

Martin er en uttrykksfull gutt (jente), hvor jeg mener at uttrykket i illustrasjonsstilen må gjenspeile det illustrasjonene skal formidle. Ved å bruke flate farger, kan jeg f. eks. ikke bruke «hissige» streker for å uttrykke sinne. Jeg har et mål om å skape et genuint analogt uttrykk i mine illustrasjoner, og ønsker derfor mer liv i illustrasjonene og streken.

Hvitt kritt på svart bakgrunn

Hvitt kritt på svarte ark skaper en spennende effekt, men gir et ensformig uttrykk. Denne teknikken hadde kanskje gjort seg bedre om jeg hadde valgt en stil hvor jeg kunne kombinere denne med f. eks. pastellkritt på andre oppslag. Svart på hvit kunne vært med på å skape en sterk effekt, og avbrekk på enkelte oppslag. Å basere en hel bok på denne teknikken, ville nok ikke vært tiltalende til min målgruppe som er barn på 3-6 år som blir tiltrukket av farger.

På utsalling «Billedlig talt» på Nasjonalbiblioteket, fikk jeg se originale illustrasjoner fra kjente barnebøker. Her fikk jeg noen aha-opplevelser. Illustrasjoner jeg kun har sett i bokformat, viste seg å være illustrert i flere teknikker, enn det som kommer frem i bøkene. Collage var en av de mer brukte teknikkene. Det var ikke alle illustrasjonene som hadde benyttet collageteknikken, hvor det faktisk tilførte illustrasjonene noe form for effekt.

Spennende effekter

Fordelen ved bruk av collageteknikk er at jeg kan benytte forskjellige materialer, som gir forskjellige teksturer. Ved å bruke materialer som står ut av arket, skaper dette realistiske skygger. For å få frem disse effektene i illustrasjonene, må jeg ta bilde av illustrasjonene, og ikke scanne.

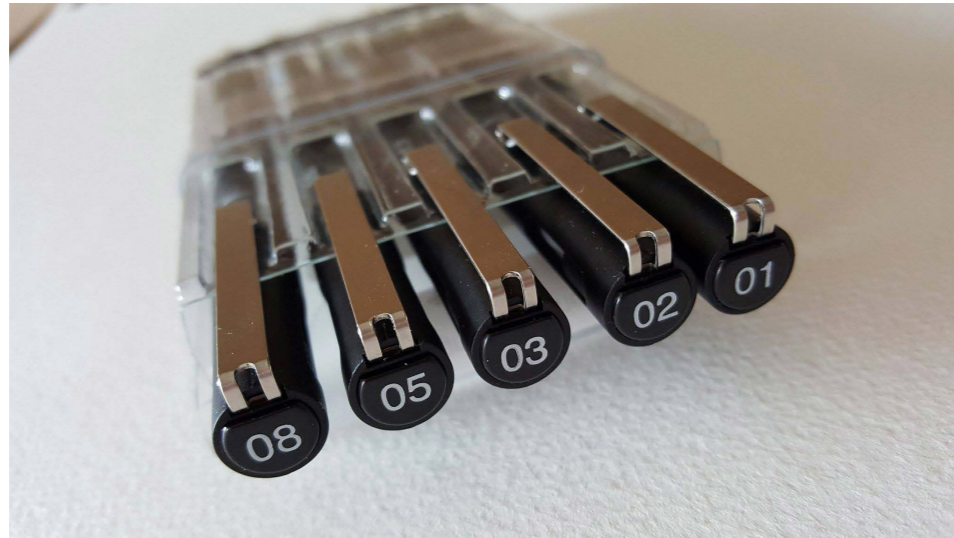
En tidsmessig begrensning

Å illustrere en hel bok i collageteknikk er veldig tidkrevende. Bare denne prøvecollagen tok veldig lang tid. Siden min oppgave er tidsbegrenset, ser jeg det desverre ikke som en mulighet å utforske denne teknikken noe mer.

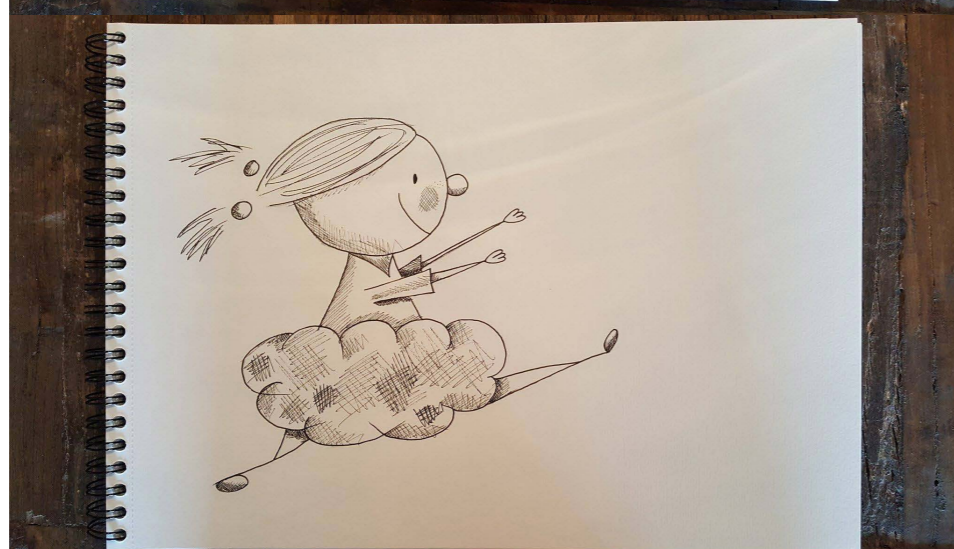

Jeg har tegnet mye med kull tidligere, og syntes dette er en teknikk med mange egenskaper og kan skape mange forskjellige uttrykk. Et krav som jeg opplever ved å jobbe med kull, er at det krever store formater. En barnebok mener jeg er i for lite format, hvor jeg kan utnytte kulletts egenskaper til det ytterste.

Som nevnt under hvitt kritt på svart, så er nok heller ikke teknikken så godt egnet som enestående i en barnebok for min målgruppe, da de blir fascinert av farger.

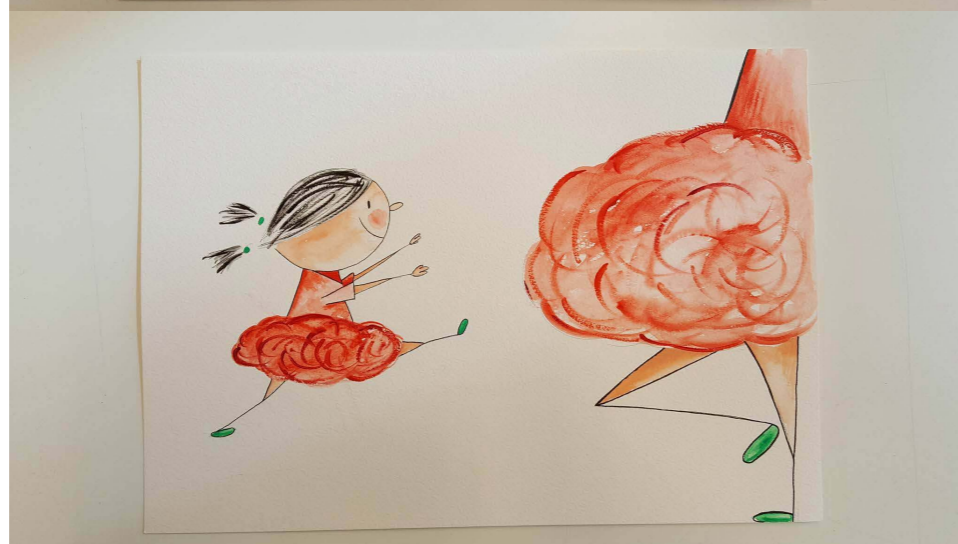
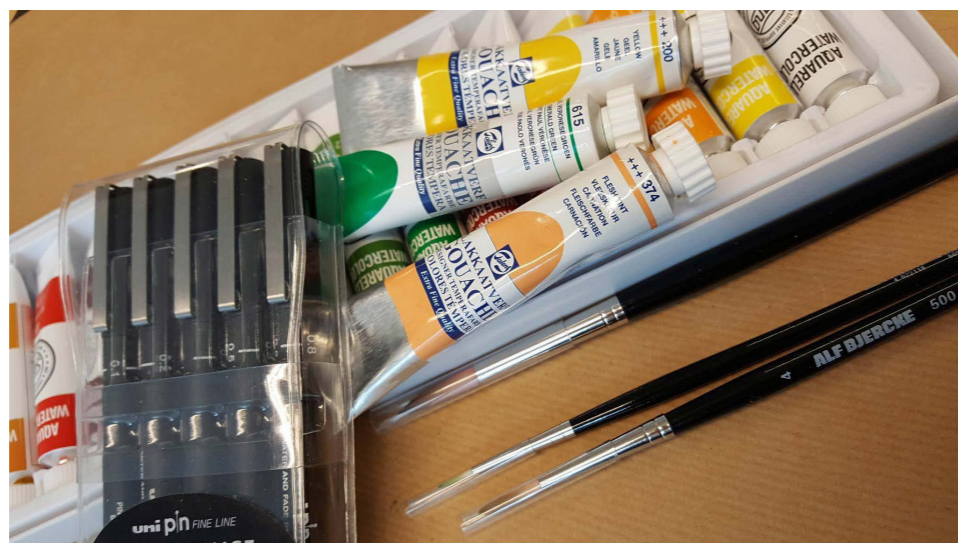
I likhet med kull, har jeg tidligere jobbet mye med skravering. Kontrasten mellom lyse og skygge, og bruk av strek gir uendelige muligheter i å uttrykke seg. Dette er også en fin teknikk å kombinere med f. eks. pastellkritt.

Svart og hvit

Hvem har vel ikke lest gamle folkeeventyr hvor det er tekst side opp og side ned? Plutselig dukker det opp en tegning i penn - svart/hvit. Dette hører fortiden til i følge Salisbury (2004). De som illustrerer med penn i dag, varierer i såfall bruken av penn, tusj og blekk. Stort sett blir penn brukt for å lage konturer.

Guache og penn

Jeg har jobbet mye med acryl og litt med aquarell, men etter å ha gjort rese-arch på hvilke teknikker som barnebokillustratører bruker, så oppdaget jeg Guache. En av mine favorittillustratører Lisa Aisato, bruker en blanding av hovedsakelig guache, men også pennesplitt, og noe acryl for høylys.

Guashe har noen fine egenskaper som dette med å kunne jobbe veldig vått eller tørt. Ved bruk av mye vann går man følelsen av aquarell, og med mindre vann acryl. Fargene er lett å få til å blende inn i hverandre.

Dette ble rask en favorittteknikk, etter at jeg knakk koden med å styre mengden med farge og vann. Jeg har malt på 300g papir med mye tekstur, for å få frem testuren i arket igjennom fargen. Dette skal være med på å styrke det genuine og håndmalte uttrykket jeg ønsker for illustrasjonene.

Når man bruker vannmalig som Guache, så kan det være utfordrende at farge flyter ut. For å skape en kontrast mellom svakt pigmenterte områder på arket, bruker jeg svart penn for å marker konturen.

Jeg har her ikke noe form for bakgrunn, men rene enkle tegninger.

Guache og penn på naturpapir

Jeg tar med samme illustrasjonsstil fra tidligere side, over på naturfarget papir. En fordel med å bruke farget papir, er at jeg kan bruke hvit. Hvitfargen «popper» mer ut i illustrasjonene.

Guache og penn med bakgrunn

Jeg har visst falt helt for Guache. Her prøver jeg samme uttrykk med bakgrunn. En utfordring med farger som legger igjen lite pigmenter, er at det kan være vanskelig å skape store nok kontraster for å skille elementene i bildet med bakgrunnen. Som du kan se på disse testillustrasjonene, så forsvinner elementene noe inn i bakgrunnen.

Et alternativ om jeg ønsker bakgrunn, er å lage bakgrunnen for seg og legge elementene oppå. Da jeg justere kontraster og styrke på lagene, og få dem til å skille fra hverandre.

Typografi

Jeg opplever etter min research at det er tre måter å sette tekst i illustrerte barnebøker på. Den mest kjente er når tekst og bilde er adskilt. Dette har jeg sett mest tendenser til i nyere bøker hvor det er illustratører som står for både illustrasjon og historie. De har mest fokus på illustrasjonene, og implementerer ikke teksten i sine illustrasjoner.

Jeg tenker at barn i 3-6-årsalderen er mer opptatt av illustrasjonene, for de er ikke stand til å lese selv. Derfor vil ikke de ha en mening om historien blir fortalt gjennom tradisjonell typografi.

Fra midt perspektiv som grafisk designer, opplever jeg dette som meget lite kreativt. Vi har tilgang på uendelig med fonter og utforminger av typografi som kan gjøre et hvert oppslag mer spennende.

Tradisjonell typografi satt i fargefelt

Flere billedbøker for barn har begynt å implementere teksten delvis. Det vil si at teksten er ikke tiltalt i bakhånd som på siste side ved å bli plassert i egen hvit boks nederst på siden, men blir gjort plass til i illustrasjonene. Tekstboken er fortsatt tradisjonell utformt med linjer med tekst.

På helt andre siden av skalaen har vi de som implementerer tekst og illustrasjon i samme bilde. Man skulle kanskje tro at dette er en stil som kjennetegner de nyeste barnebøkene, men vi kan gå helt tilbake til 1950-årene. Barnebokdesigneren Paul Rand begynte å blande illustrasjon og typografi, men dette var riktig nok innovativt på denne tiden (Salisbury, 2012).

Dette er en måte jeg har jobbet med tekst på tidligere, og som jeg opplever som like meningsfullt som illustrasjonene. De sammen skaper et helhetlig oppslag.

Jeg har her prøvd ut en en kombinasjon av den tradisjonelle typografien, og lekne typografi. Jeg tror at den lekne typografien har større virkning om den ikke er gjennomgående i hele boken. Den kan komme som et overraskelsesmoment på de sidene hvor Martin virkelig uttrykker sine følelser.

Chalkboard

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Handlee

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Borders divide

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Going to do great things

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente

Simplicity

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

A year without rain

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Cutie patootie

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Raspberry granola

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Marker felt

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Noteworthy

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Chalkduster

Når jeg blir stor, skal jeg bli en ordentlig jente.

Chalkboard

Marker felt

Borders divide

Chalkduster

A year without rain

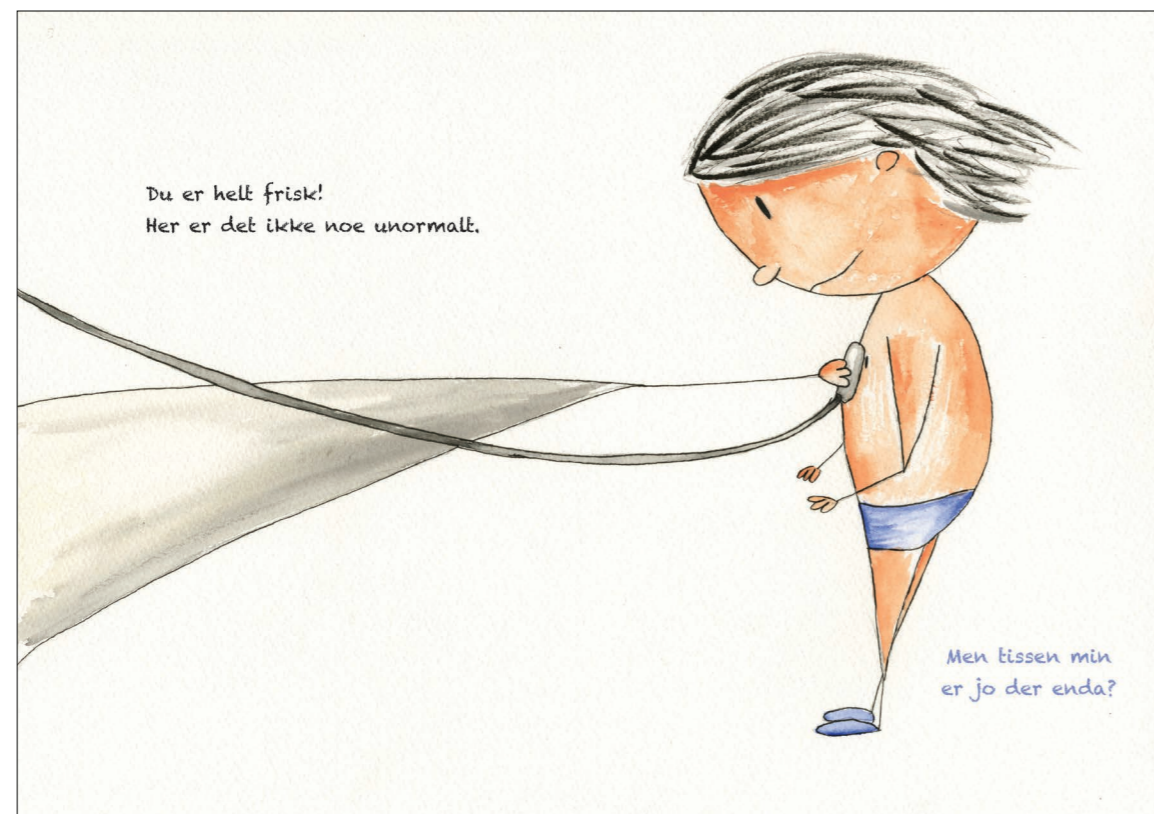
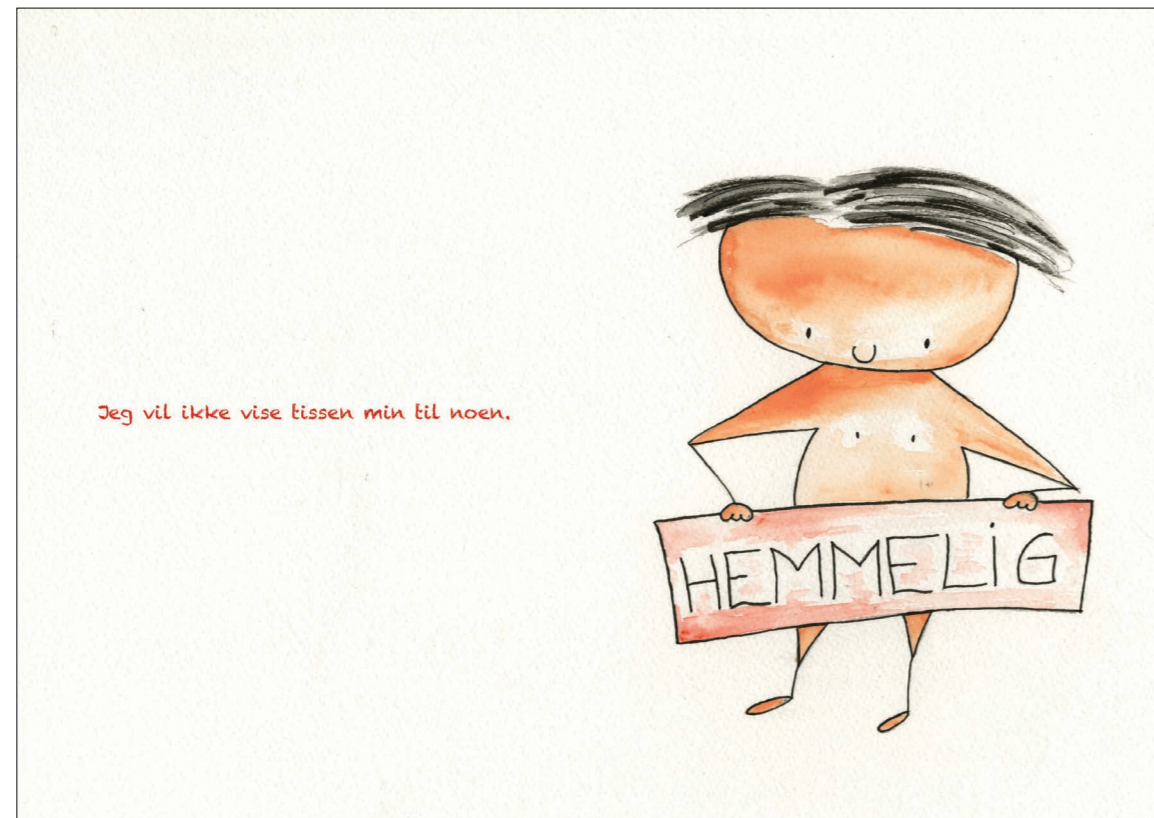

Typografi og budskap

Rannem (2012) mener at typografi ikke bare handler om leselighet, men også om struktur, komposisjone og estetikk. Typografi har en egenskap som kan gi metainformasjon. Det vil si at typografien tilfører tekst eller handling noe mer - noe underliggende.

I min bok ser vi handlingen fra Martins perspektiv, og det er han som formidler historien. Derfor har jeg valgt først og fremst å bruke en håndskrift som gir et personlig preg, men også en barnlig font, som gir sterkere assosiasjoner til at det er Martin som snakker.

Chalkduster

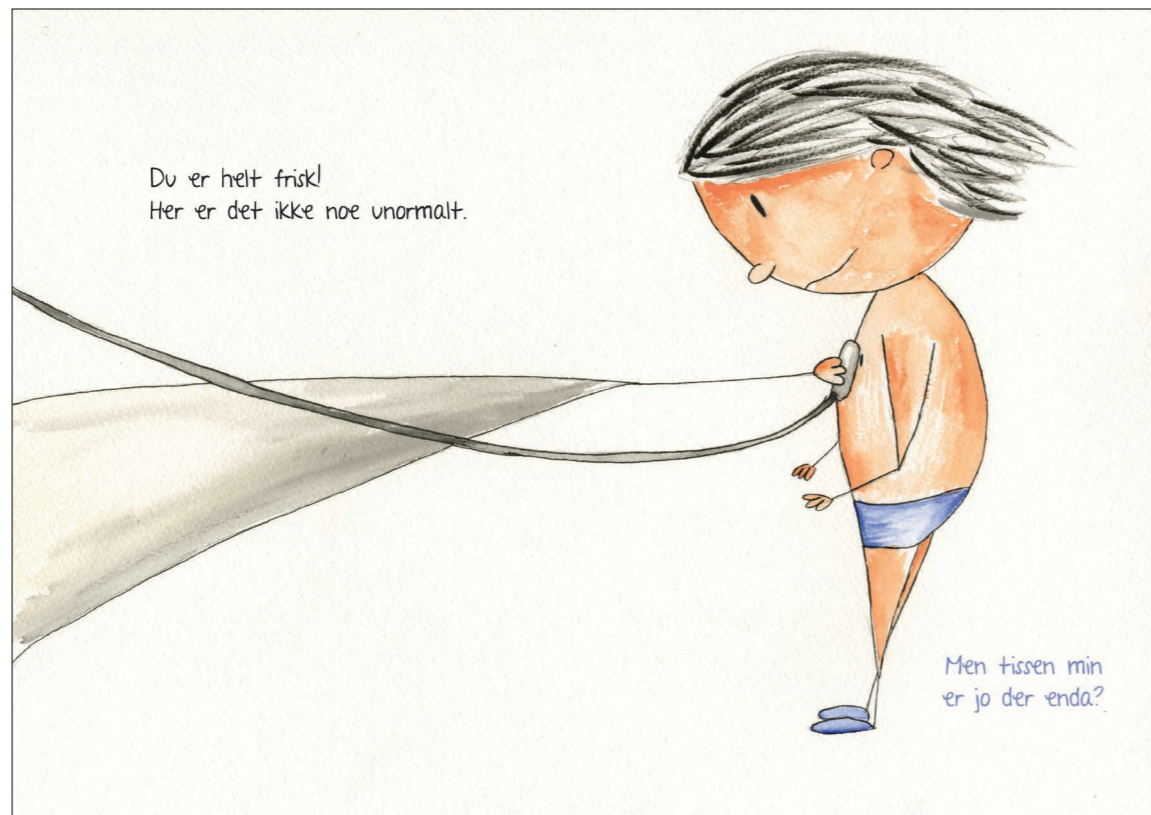
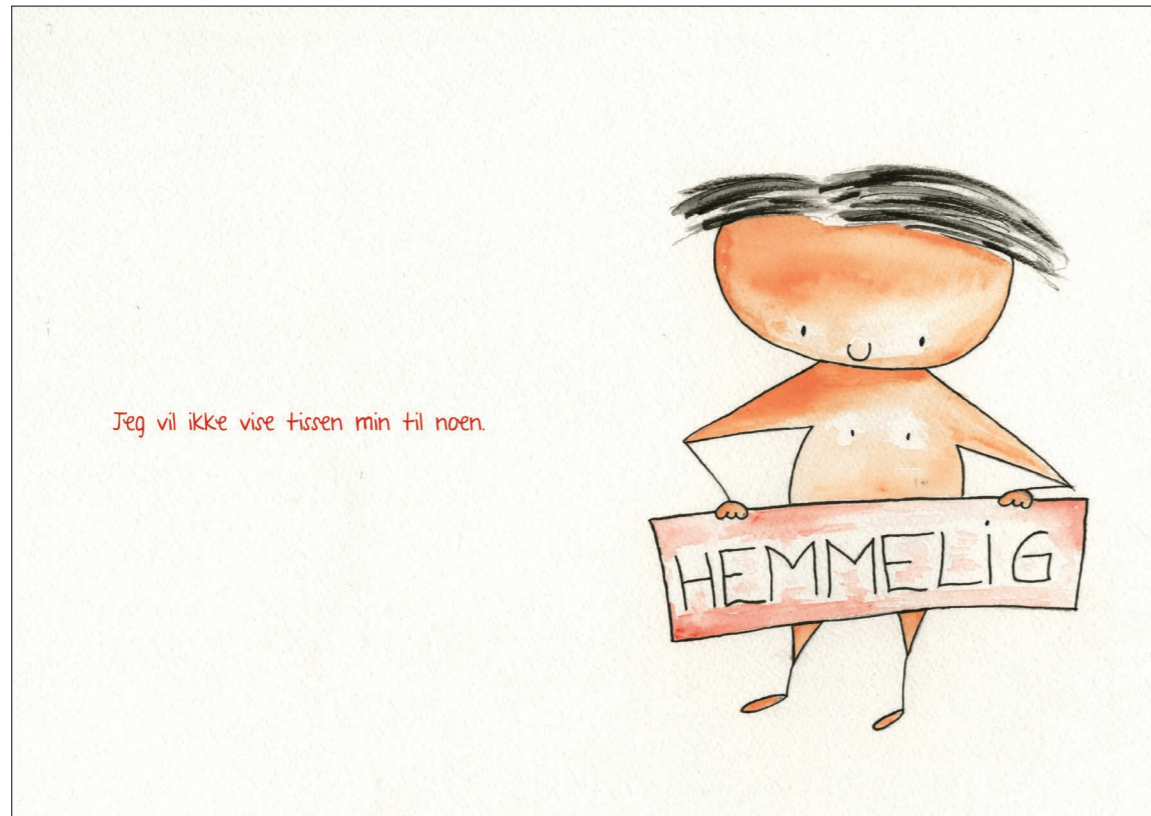
Barnebøker kan enten være egnet for barn å lese alene, eller at barnet leser sammen med en voksne. Min målgruppe er 3-6 år, og det er fåtallet som begynner å lese allerede før skolestart. Jeg tenker også at tematikken i boken krevet at en voksen er med under lesingen, for å kunne svare på oppklarende spørsmål som et barn vil komme med underveis.

Med det overnevnte så mener jeg at det er mulighet for å velge en font som ikke nødvendigvis er designet for god leselighet for barn som Gil Sans Infant, Bembo Infant og Plantin Infant.

Jeg har derfor sett på fonter som skal illudere håndskrift. Dette er også i tråd med det analoge uttrykket jeg ønsker for boken. Chalkduster er en font som ser ut som håndskrift med kritt. Den har en ujenv grunnlinje, og bokstavene er rundt i utformingen som gjør den mer barnlig.

En svakhet ved bruk av denne krittaktige fonten, er et hvis jeg skal ha mulighet til å sette farge på den, så kan den forsvinne litt, siden linjene ikke er solide.

A year without rain

A year without rain er en font som har noen av de samme trekkene som Chalkduster. Den er noe ujevn, så den ser håndskrevet ut. Den kan minne om pennestreken jeg bruker i illustrasjonene mine. Med en solid strek, er den tydelig både som farget og på ujevn farget bakgrunn.

Jeg har valgt å bruke fonten A year without rain, og en kombinasjon av de tidligere nevnte typografiutprøvingene. Fonten står tydelig både i tradisjonelle tekstbøker, men også når den blir brukt i leken typografi.

En form for typografiske nivåer

I boken ser vi verden fra Martins perspektiv. Han tenker og har en dialog med moren sin. Alle replikker som kommer fra andre enn Martin, er plassert i snakkeboble som henviser leseren til noe som er helt eller delvis utenfor bokens format.

Martin sine replikker og egne tanker er i tradisjonelle tekstblokker, bortsett fra når han er sint. Da blir typografien en større del av illustrasjonen, for å vise hans sinne og frustrasjon i formen av typografien. Over flere oppslag har jeg brukt typografi som en del av komposisjonen. Dette kan man spesielt se på oppslaget hvor Martin vil ha på kjole for da er det ingen som ser at han har utovertiss, og i oppslaget hvor moren hans etterlyser blondetrusen sin.

FALL AV DAAA...

Når skal tissen min falle av?

Hihhi
Hihhi
Hihhi
Hihihihhi
Tihihhi
Tihihhi

MARTIN!
I morgen skal vi til legen
på 6-årskontroll!

Farger

Fargekontraster

Kontrast betyr at ved sammenligning ser man tydelig forskjell mellom noe. Itten (1995) mener det er syv fargekontraster; fargens egenkontrast, lyshetskontrast, kontrast mellom kulde og varme, komplementærkontrast, simultankontrast, kvalitetskontrast og kvantitetskontrast.

I min fargepalett har jeg brukt fargens egenkontrast og komplementærkontrast.

Fargens egenkontrast

I fargens egenkontrast brukes fargen rene. Gult, rødt og blått er det sterkeste uttrykket for fargens egenkontrast. Jo lengre fargene er fra midten av sirkelen, jo svakere egenkontrast har den (ibid.).

Komplementærkontrast

Komplementærfargene står ovenfor hverandre i fargesirkelen. Ved bruk av denne kontrasten på riktig måte, kan man oppleve harmoni fordi man skaper en form for ballanse i øyet (ibid.).

Farge og komposisjon

Når vi setter en eller flere farger opp mot hverandre vil de kunne gi et helhetlig uttrykk. Farger kan være tunge og lette, kalde og varme, svake og sterke. Alt dette er med på å berøre komposisjonen (ibid.).

Barn og farger

Samuel West (2015) er psykolog og kreativitetsforsker, og har funnet ut at barn liker svart og hvit minst, mens rosa, blått og rødt er blandt favorittene. Vi trenger kanskje ikke noe forskningsrapport for å konstatere at barn liker farger. Stort sett begrunner West at barn liker farger bedre enn voksne, fordi de ikke enda ønsker at alt skal være virkelighetsnært eller realistisk. Farger trenger ikke å ha rot i virkeligheten, men det skal heller være estetisk pent å se på eller mer spennende.

Ved 3-årsalderen har barn kunnskaper om de ni mest brukte fargene; grønt, blått, gult, rødt, blått, svart, hvit, lilla, orange og rosa. Barn liker best skarpe farger som rødt og blått. (ibid.)

Fargesymbolikk

Fargesymbolikk handler om hvordan farger påvirker folk. Farger kan uttrykke en stemning eller en sinnstilstand. Hvordan folk oppfatter og blir berørt av farger er forskjellig (SNL, 2009). Eksempler på dette kan være at rødt er både assosiert med kjærlighet, men også aggresjon.

Bruk av farge

Jeg har i mine illustrasjoner brukt klare farger opp mot hverandre, for det er det barn ofte foretrekker (West, 2015). Streken jeg har brukt er enkel, og dette krever at fargene holder seg enkle også. Jeg har brukt noe farge på font hvor jeg har hentet igjen farger fra illustrasjonene. Dette er for å gjøre det mer barnvennlig, men også på grunn av komposisjonen på enkelte oppslag.

Fargekontraster

Jeg har brukt fargekontrastene egenkontrast og komplimentærkontrast. Egenkontrasten er ikke på det sterkeste nivået, men selv ved å bare bruke rene farger, så vil de oppleves som barnlige. Dette er den kontrasten som en enklest å forstå for barn (ibid.). Teknikken jeg har brukt med guache som er en form for vannmaling, gjøre at arkets hvithet vil dempe styrken på fargen noe, og ikke oppleves som rene primærfarger som det ville ha gjort med en tett pigmentert teknikk som acryl. Komplimentærkontrast betyr at jeg har brukt kontraster som står ovenfor hverandre i fargesirkelen. Dette er fargene som skaper størst kontrast til hverandre.

Fargesymbolikk

Det er fem farger som går igjen i mine illustrasjoner og det er rød, oransje, gul, blå og grønn.

Rødt

Mest brukt er rødt. Fargen er feminin, og symboliserer mot og vilje men også raseri og aggresjon (Rønning, 2016). Dette er assosiasjoner som jeg ønsker at handlingen skal gjenspeile. De som er født i feil kropp opplever at dagene går opp og ned, og følelsene av å være glad jente og nedstemt gutt går om hverandre hos Martin.

Oransje

Oransje er ikke like mye brukt, men det utstråler livsglede men samtidig uro (ibid.). Nok en gang to ytterpunkter som Martin føler.

Gul

Gul symboliserer varme og glede, og på andre siden misunnelse, hat og bitterhet (ibid.).

Blå

Blå symboliserer håp og tro, fred, harmoni, evighet, samtidig som ensomhet, nedstemthet og tristhet (ibid.).

Grønn

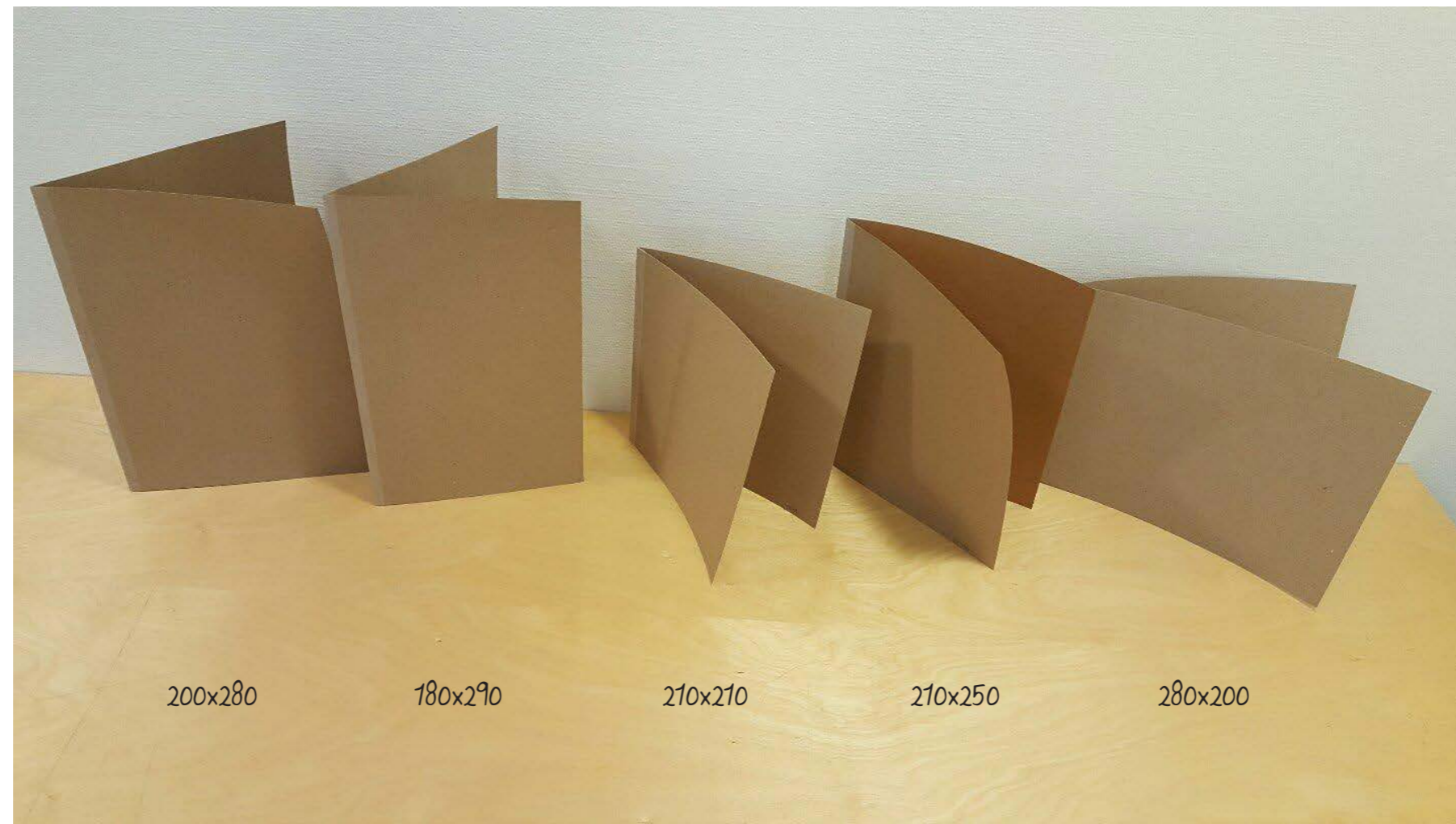
Grønn symboliserer framgang, håp og harmoni men også løgn (ibid.).

Alle disse fargene gjenspeiler følelsene til en som er født i feil kropp. De lever på en måte to liv parallelt, før de faktisk velger å være åpen om at de ønsker å være det andre kjønn.

«Jentefarge»

Jeg har bevisst holdt meg unna de stereotypiske «jentefargene» som rosa. Selv med noen klisjeer i handlingen som at Martin vil gå i kjole, så ville f. eks. fargen rosa gjort at boken falt igjennom og blitt en stor klisjé. Boken er for barn i alderen 3-6 år, og derfor kan jeg ikke unnlate alle stereotypier, men fargen rosa har så sterk symbolikk i forhold til dette med å være «jentefarge», så jeg har valgt helt bevisst å ikke bruke det i det hele tatt.

Format

Format på barnebøker

I min research har jeg sett at det er stor overvekt av barnebøker i stående format. Formatet er ofte i noe mindre enn A4. Jeg har teste ut flere formater, ved å skjære til oppslag. Jeg har prøvd ut de mer tradisjonelle formatene, til de mindre tradisjonelle.

Illustrasjoner + format

Jeg har valgt å sette formatet etter at illustrasjonene var ferdig. Dette ser jeg på som hensiktsmessig, da jeg ikke ønsker at formatet skal sette begrensinger for illustrasjonene som jeg ser på som viktigst i en bildebok. Enkelte av illustrasjonene krever mye luft, samtidig som at typografien også er plassert i illustrerte snakkebobler på enkelte oppslag, som gjør at trenger

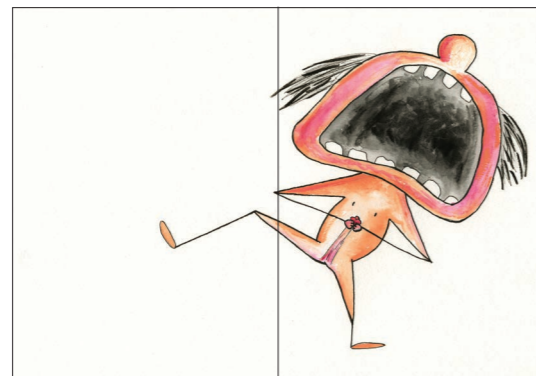
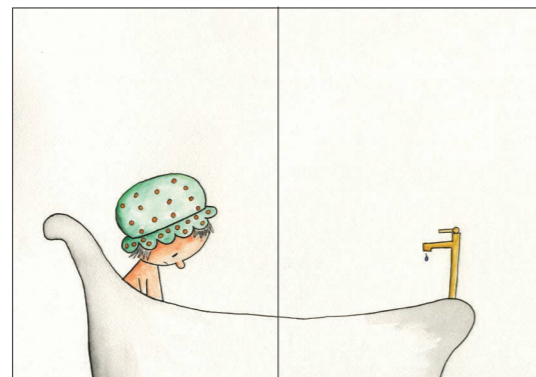
mye luft for å få til en god komposisjon. Ved utpøving, så jeg at liggende format, samt smalt stående ikke fungerte for mine illustrasjoner.

Valg av format

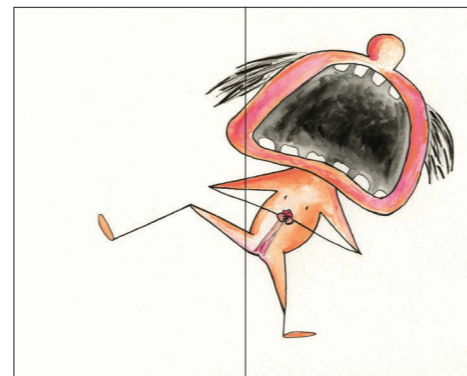
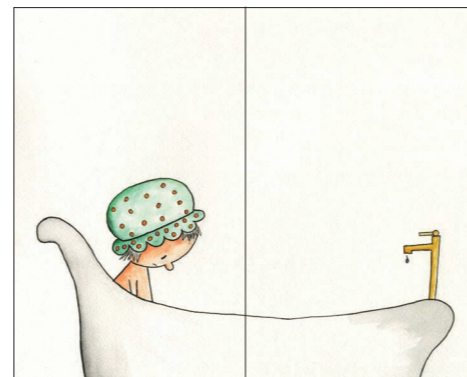
Jeg har valgt et nok så tradisjonelt format som er 280x200. Det er riktig nok et stort format, men jeg vil at historien og illustrasjonene skal komme tydelig frem. Tematikken i boken har vært skjult lenge, og det skal ikke gjemmes bort. Jeg vil tro at enkelte av oppslagene, spesielt de som uttrykker sterke følelser av sinne, vil ha mer virkningskraft på leseren, ved å bli blåst opp i stort format. Ved store formater vil boken være mer i øyefallende, men samtidig så er den ikke for stor til å ta med seg.

Utprøving av format med illustrasjoner

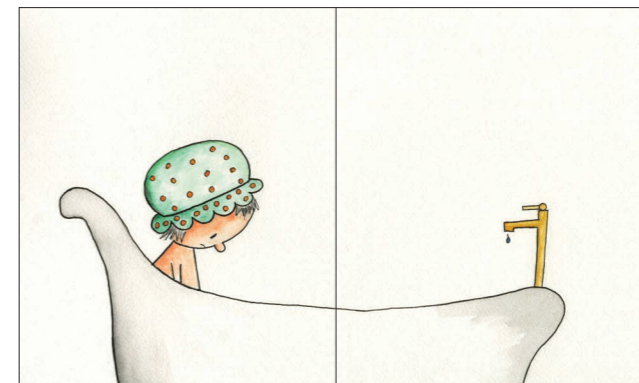
200x280

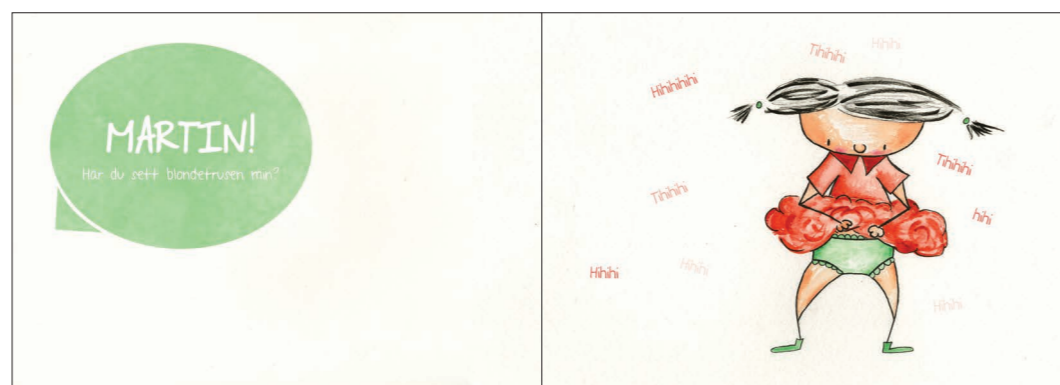
180x290

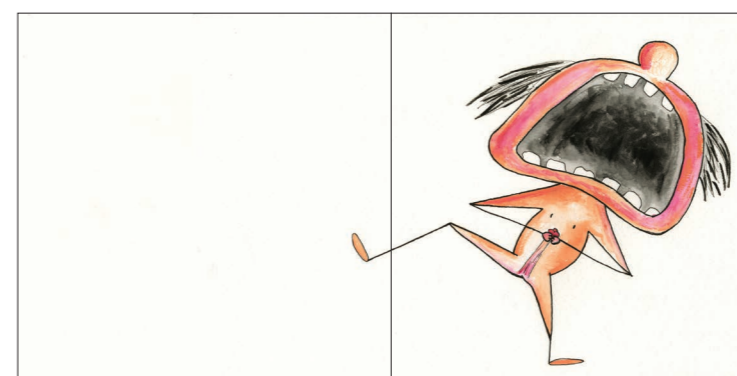
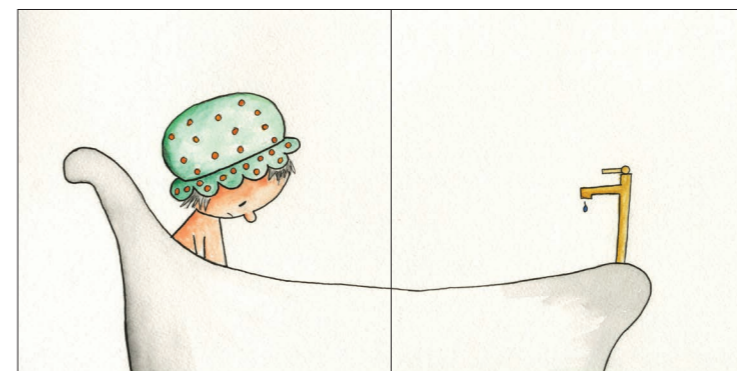
210x250

280x200

210x210

«Jeg har valgt et stort format, for et smalt tema.
Jeg vil ikke skjule det som har været teubelagt så længe.»

Papir

Et hav av muligheter

I 2016 hadde vi en forelesning med Arctic paper. Det skulle ikke mer enn tre timer til før jeg fikk en åpenbaring om at papir har en stor betydning for brukerens opplevelse og inntrykk av en trykksak, og ikke minst for bilder som skal på trykk. Jeg fikk den gang en stor interesse for tykke, matte kremgule papir.

Papir i barnebøker

Det er to typer papir som hovedsakelig blir brukt i barnebøker som jeg har sett. Det er gulaktig matt og hvitt glatt. Begge har sine fordeler og ulemper, og det virker som at det er illustrasjonsstilen som avgjør papirvalget. Illustrasjoner med mye høylys er ofte trykket på hvitt glatt papir. Dette er for å få frem hvitheten i illustrasjonene. Det hvite står mer frem. Jeg har sett at dette ofte er brukt i illustrasjoner som er gjort digitalt.

Det kremgule glatte papiret går mer igjen i bøker hvor illustrasjonene bærer mer preg av analoge illustrasjonsteknikker. Det hvite står ikke like mye frem, men papiret kan på en måte understreke det papiret som illustratøren har brukt i sine analoge teknikker.

Mitt valg av papir

Jeg har valgt å trykke på Munken Lynx 150g. Arctic paper skriver selv at papiret er ubestrøket, men har en glatt overflate. Den naturlige hvite fargetonen gir bilder et genuint preg, og oppleves som ekte og naturlig. Dette er i tråd med hvordan jeg vil at illustrasjonene i boken skal stå frem. Jeg tar som sakt et oppgjør med det digitale, og vil at illustrasjonene skal stå frem så naturlig som mulig. Det matte papiret skal gi en følelse av at illustrasjonene er malt direkte i boken. Den følelsen ville ikke vært mulig å frem på et glatt papir.

«Papiret skal understreke det analoge uttrykket.»

Komposisjon

Komposisjon handler om hvordan elementer er satt sammen til en helhet på en flate (Rannem, 2012). I en barnebok med illustrasjoner ser jeg det som en viktig del av komposisjonen hvordan tekst og bilde leder øyet i riktig rekkefølge. Vi leser fra venstre til høyre, men ved enkle visuelle eller estetiske grep, kan vi lede øyet nærmest i den retningen vi vil.

Jeg viser nedenfor et større utdrag av utvikling og utprøving av komposisjon på oppslag. Dette er de oppslagene jeg har sett på som mest utfordrende å få til en god komposisjon på.

Se hvor mye en snirklete linje og plassering av tekst kan gjøre med et helt oppslag. Øyet blir ledet fra øverst på venstre side, diagonalt ned til nederst på høyre side. Komposisjonen henger sammen, og teksten blir lest i riktig rekkefølge.

På dette oppslaget vil ikke sidene henge sammen på samme måte som oppslaget over. Sidene står mer hver for seg. På venstre siden gir snakkeboblen øyet en retning ut av boken. Det er mor som snakker.

Oppslaget er likevel i ballanse. Snakkeboblen er mindre enn elementene til sammen på høyre side, men den er mer kompakt og vil «veie» mer optisk sett. Dette opplevde jeg ikke med skisse nr. 2. På skisse nr. 1/2 står ikke Martin i like god ballanse med boblen «Tihihi»

Her har jeg beholdt samme plassering av tekst, men ved å legge «his-sige» striper under teksten, så understreker det mer sinne og frustrasjon. Den svarte teksten henter igjen den kraftige bruken av svart i illustrasjonen.

Dette oppslaget tok en helt ny vending mot slutten. Tanken med de to først illustrasjonene var å bruke det store ballskjørtet som en form for bakgrunn for tekst. Det fungerte ikke optimalt, for teksten forsvant inn i teksturen på skjørtet. Så etter en veiledning endte fortsatt høyresiden å være en helside med illustrasjon, men illustrasjonen på venstre side ble gjort mindre, for å lage plass til teksten. Dette ble også gjort for å skape en tydeligere størrelsekontrast mellom høyre og venstre illustrasjon.

Her har jeg måtte jobbe med plassering og utformingen av typografien. For å følge den formen for typografiske nivåer som jeg har satt for historien, fikk mor en snakkeboble. Fargen på boblen henter igjen fargen fra genseren til Martin. Oppslaget får en helhet, samtidig som at snakkeboblen gir en retning ut av boken.

At et barn sitter på et legekontor og venter spendt eller redd er en kjent hendelse i barnebøker. Linjene på benken som Martin sitter på gir en retning rett inn i døren til legen. Den er også plassert lengre ned på venstre side enn midten, som skaper rom for tekst over han.

På dette oppslaget fikk jeg en utfordring med å plassere teksten etter at illustrasjonene var ferdig. Det endte med klipp og lim, for at jeg skulle få det til å fungere. I tillegg måtte jeg få plass til snakkeboble til moren. På skissen til høyre ser vi at morens ben og snakkeboble veier like mye som Martin og saccosekken. Oppslaget har derfor en god ballanse.

Her opplevde jeg at størrelsesforholdet i illustrasjonene ikke ble riktig. Martin ble for stor i forhold til mor som han fremstår fra tidligere oppslag. Løsningen ble å gjøre han mindre, og da ble det også bedre plass til tekst.

Fra 2D til 3D

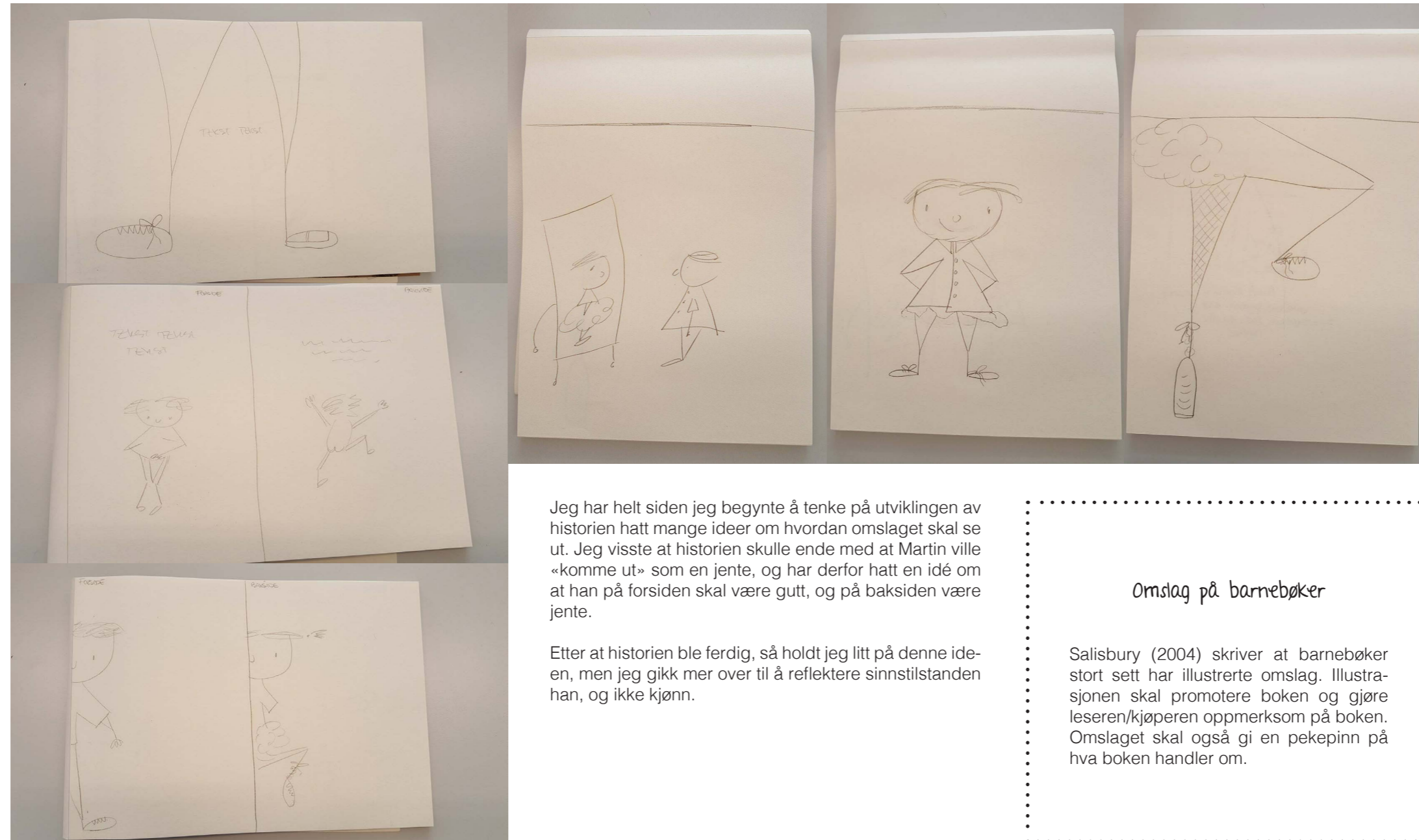
Salisbury (2004) skriver at å lage en dummy av boken er en viktig del av det å utvikle en bok. En dummy kan være så enkelt som print av boken i riktig format som stiftes sammen. Den gir muligheten for å se hvordan oppslagene faktisk blir, og hvordan det er å bla fra et oppslag til et annet.

Selv har jeg printet boken opp til flere ganger og stiftet sammen, for å se en helhet. Er fonten i riktig størrelse og farge? Er det noen elementer som blir ødelagt eller forstyrret i forhold til brettet i oppslaget?

«The book itself has to be well-written and the design has to translate that for the reader, make sure it is genuine and clear in it's message.»

(Millman, 2012 s. 228)

Omslag

Jeg har helt siden jeg begynte å tenke på utviklingen av historien hatt mange ideer om hvordan omslaget skal se ut. Jeg visste at historien skulle ende med at Martin ville «komme ut» som en jente, og har derfor hatt en idé om at han på forsiden skal være gutt, og på baksiden være jente.

Etter at historien ble ferdig, så holdt jeg litt på denne ideen, men jeg gikk mer over til å reflektere sinnstilstanden han, og ikke kjønn.

Omslag på barnebøker

Salisbury (2004) skriver at barnebøker stort sett har illustrerte omslag. Illustrasjonen skal promotere boken og gjøre leseren/kjøperen oppmerksom på boken. Omslaget skal også gi en pekepinn på hva boken handler om.

Illustrasjonsprøver til omslag og tittelside

Her viser jeg hvordan mine raske skisser ble som evt. illustrasjoner til omslaget. Ser her at noen av ideene som jeg trodde kunne bli bra, ikke fungerer i det hele tatt. Dette gjelder spesielt illustrasjonen nederst til venstre. Tanken var at halve kroppen skulle være jente, og andre halvpart gutt.

Bakgrunn

Illustrasjonsstilen i boken er veldig enkel, og har ikke bakgrunn. Dette ville muligens blitt noe lite iøyefallende, om jeg hadde brukt samme uttrykk for omslaget. Jeg la på en hånsmalt rød bakgrunn. Rødfargen er den samme som går igjen i hele boken.

MANGO SMOOTHIE

NÅR SKAL
TISSEN MIN
FALLE AV?

Hankinstein Bold

**NÅR SKAL
TISSEN MIN
FALLE AV?**

Scruffy Angle

NÅR SKAL
TISSEN MIN
FALLE AV?

Life is goofy

**NÅR SKAL
TISSEN MIN
FALLE AV?**

Milano traffic

NÅR SKAL
TISSEN MIN
FALLE AV?

Organic Fridays

NÅR SKAL
TISSEN MIN
FALLE AV?

Organic Fridays Line

NÅR SKAL
TISSEN MIN
FALLE AV?

Dry brush

NÅR SKAL
TISSEN MIN
FALLE AV?

MANGO SMOOTHIE

Scruffy Angle

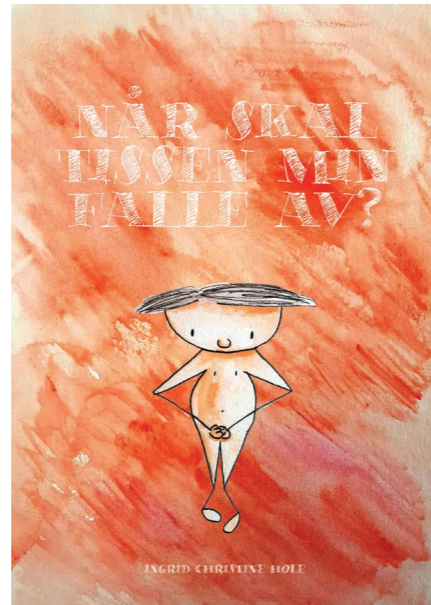
Hankinstein Bold

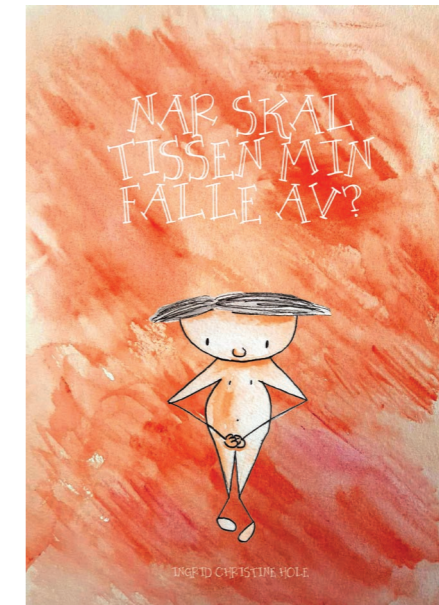
Life is goofy

Milano traffic

Organic Fridays Line

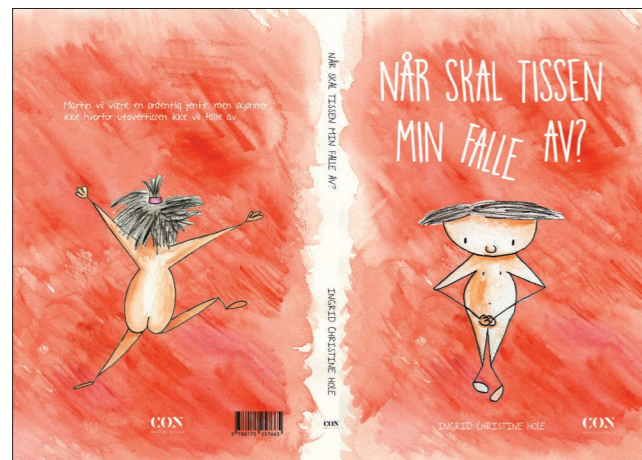
Organic Fridays

Dry brush

Justering av omslag

På siste veiledning gikk vi igjennom omslaget bl. a. Vi diskuterte om det var nødvendig med at ordet «falle» skulle falle av. Har her også prøvd om «av?» skulle falle av i stede.

Bakgrunnen er strekt mer ut, så det ikke er like mye hvit i kantene.

Etter mange print og justeringer fant jeg en gylden middelvei på det meste.

Bakgrunn

Jeg valgte strekke bakgrunnen mer ut enn opprinnelig, men ikke så den ble heldekkende rød. Dette er for at jeg ønsker å vise teknikken med delvis tørr pensel som møter arket skal komme frem. Jeg mener det styrker det håndmalte preget som jeg ønsker for boken. Ryggen blir papirfarget med svart skrift og logo.

Illustrasjon

Som jeg nevnte innledningsvis i dette kapittelet, så gikk jeg fra illustrasjon om Martins kjønn, til å heller vise hans følelser. På forsiden er han sjenert, og nærmest litt lei seg. På baksiden får han endelig bekreftet fra mor at han kan være en jente, og da er det kanskje ikke så nøye om tissen faller av like vel. Derfor føler han seg fri til å sprette naken rundt uten ballkjolen, som han har brukt for å sjule utovertissen sin.

Ordet som faller av

For å gi en pekepinn på hvilke typografiske virkemidler som kommer i boken, ønsker jeg å beholde at ordet «falle» skal falle av. Jeg syntes ikke det fungerte på samme måte da «av?» falt av. Det ble en sjevhet i komposisjonen.

Fra hvit til svart

Typografien på omslaget er hvit. Opplevde når jeg printet omslagene at det kunne «drukne» litt i enkelte partier på bakgrunnen. Valgte derfor å gjøre teksten på ryggen svart. Gjordet dette også for å skape litt variasjon, og hente igjen det svarte fra illustrasjonen.

Et fiktivt trykkeri

Jeg har valgt å bruke et fiktivt trykkeri denne gangen. CON-design er mitt eget designfirma, som jeg har gjort til et forlag for anledningen. Grunnen til dette er for at sist jeg lagde barnebok som semesteroppgave, fikk jeg bruke et forlags logo, men da var betingelsen at det kun skulle brukes internt på skolen. Dette har i ettertid vært en utfordring når jeg skulle legge den til i min portfolio og promotere den på sosiale medier.

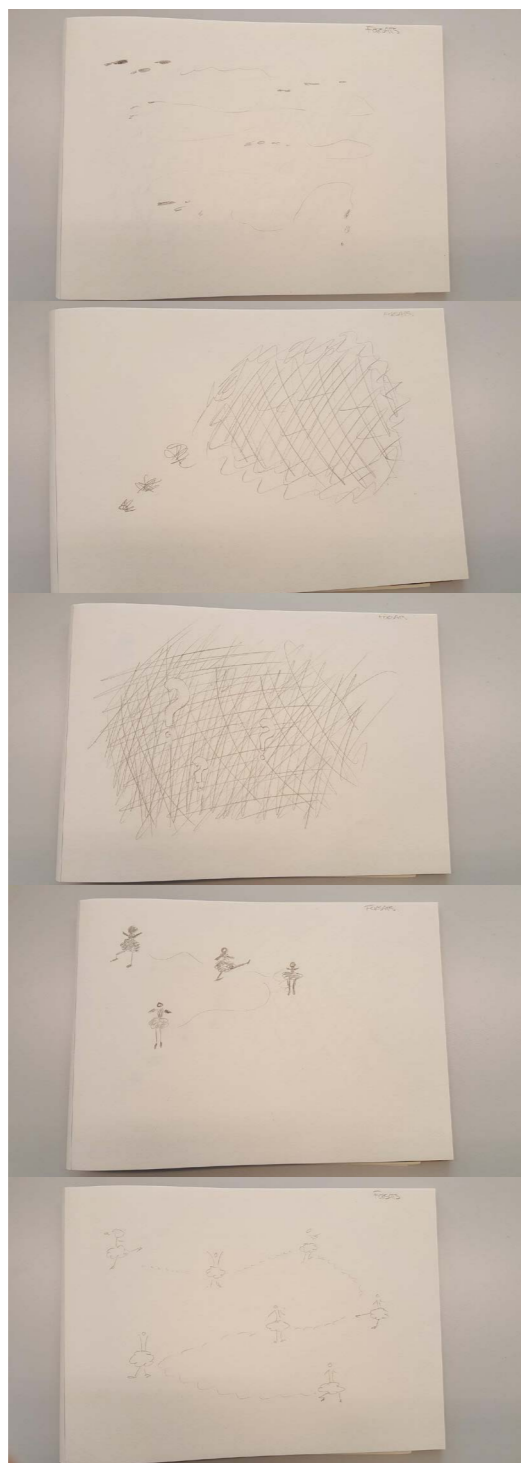
Forsats + tittelside

Jeg fant ut at noen av illustrasjonene jeg hadde med i utprøvingen av illustrasjon på omslag, kunne fungere som illustrasjon på tittelsiden. Jeg har sett i min reseach at tittelsiden ofte har en enkel illustrasjon av hovedpersonen.

Jeg har valgt å gi et premppek i min illustrasjon. Martin står i sine «gutteklær», men ballkjolen hans stikker ut fra jakken. Når leseren ikke har sett i boken før, skjønner man ikke hva dette er, før man faktisk har lest boken.

Jeg bruker samme typografi som på tittelen på omslaget.

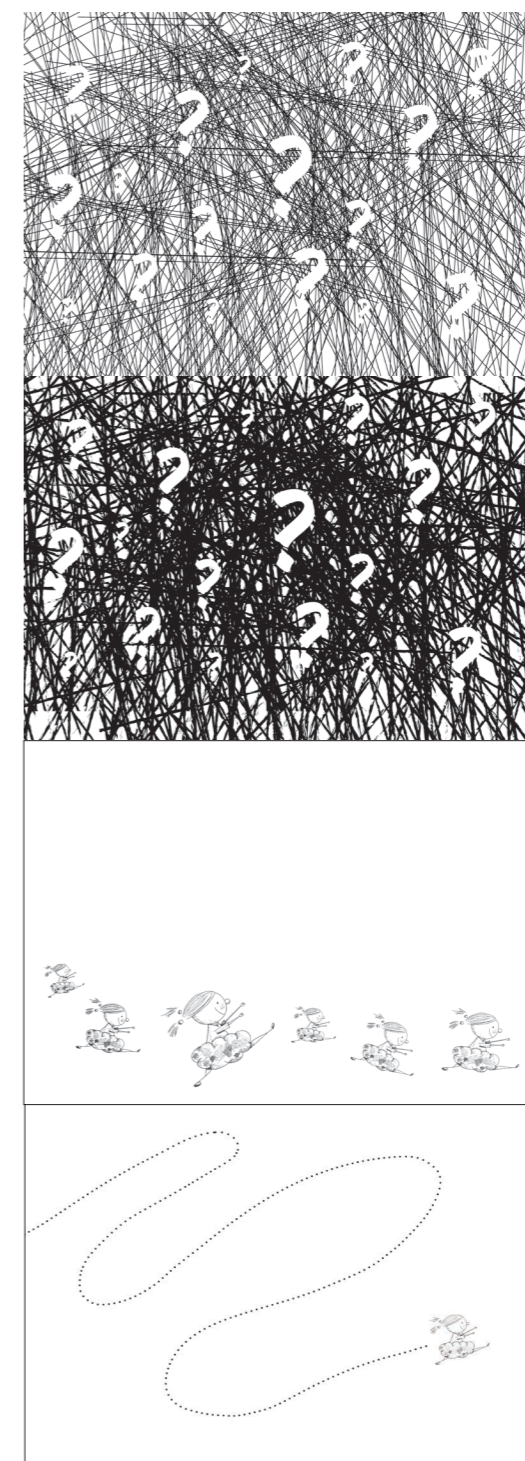
Alle bøker har en forsats. Noen er blanke eller helfarget, andre er mer dekorative. Illustrerte forsats er inneholder ofte et mønster av elementer som boken handler om eller inneholder.

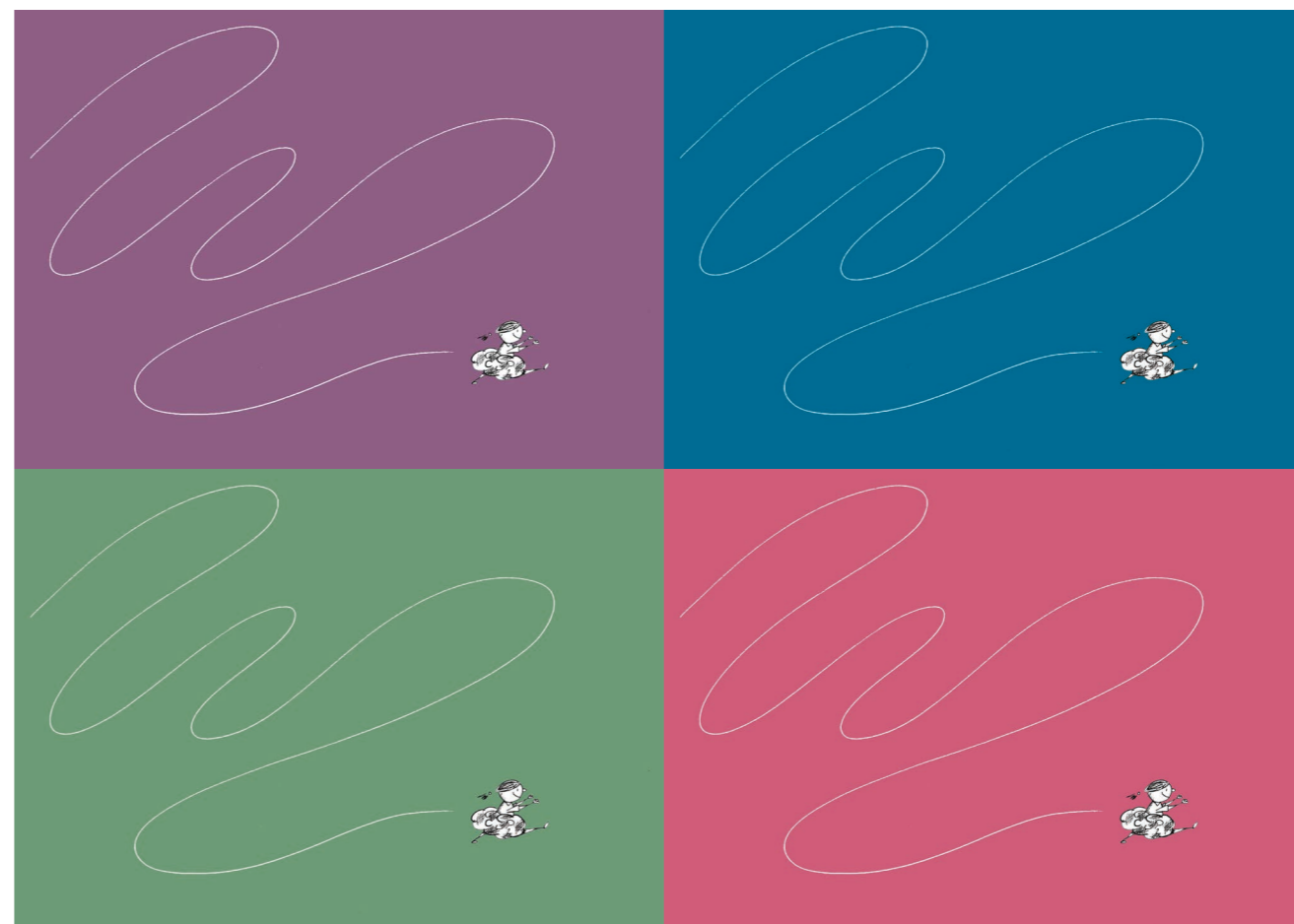
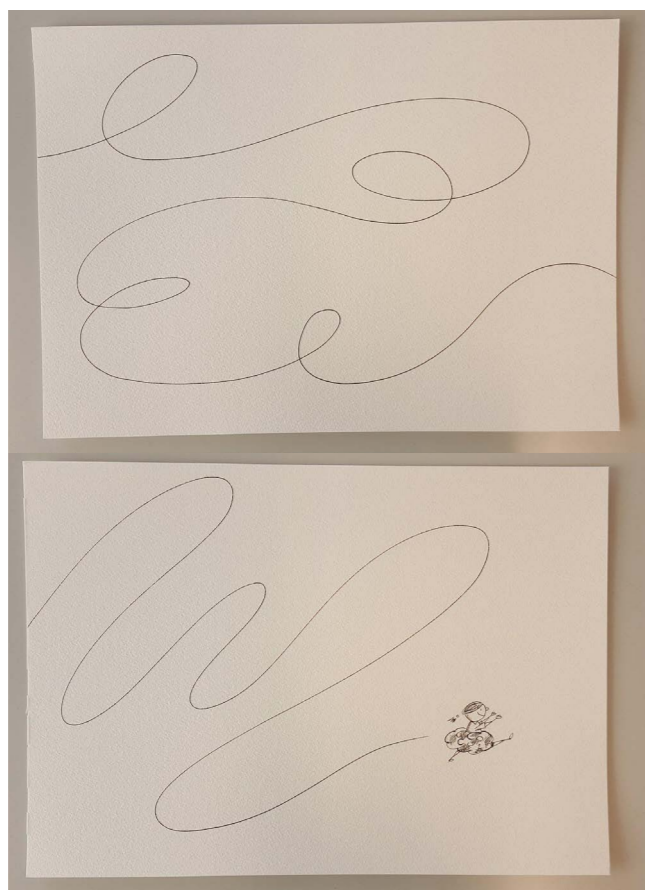
Kluss

Jeg tenkte jeg kunne lage et kaos med streker for å illustrere Martins tanker. Det å være født i feil kropp oppleves som et kaos av følelser og tanker. Barn opplever også at de sitter med mange ubesvarte spørsmål, da de ikke vet hva som egentlig er «feil» med dem - derfor spørsmålstegn.

Ballerina

Martin som en ballerina er mye brukt i boken, og jeg var derfor skeptisk til å bruke det som et heldekkende mønster. Boken handler ikke om Martin som kler seg ut i ballerinakjoler. Miriam Østrem advarte meg mot at hele boken skulle handle om hva man har på seg, for det er egentlig ikke det det handler om.

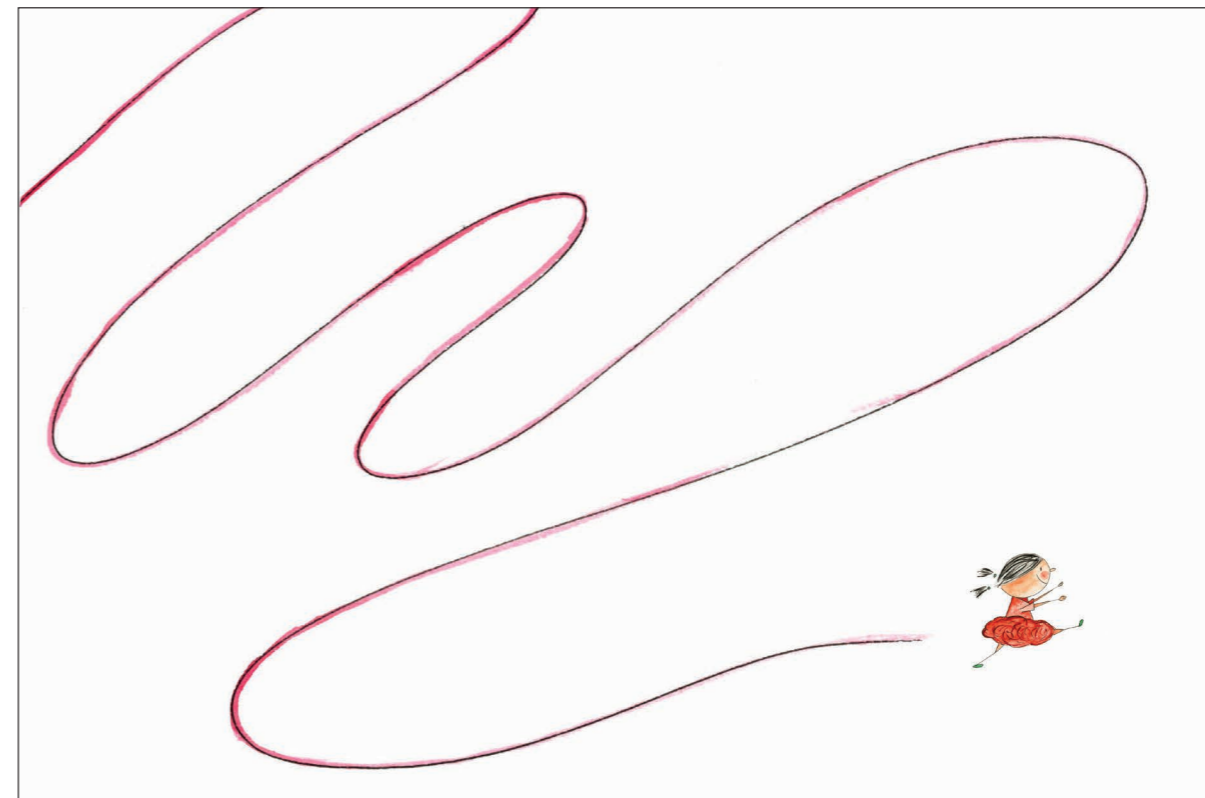
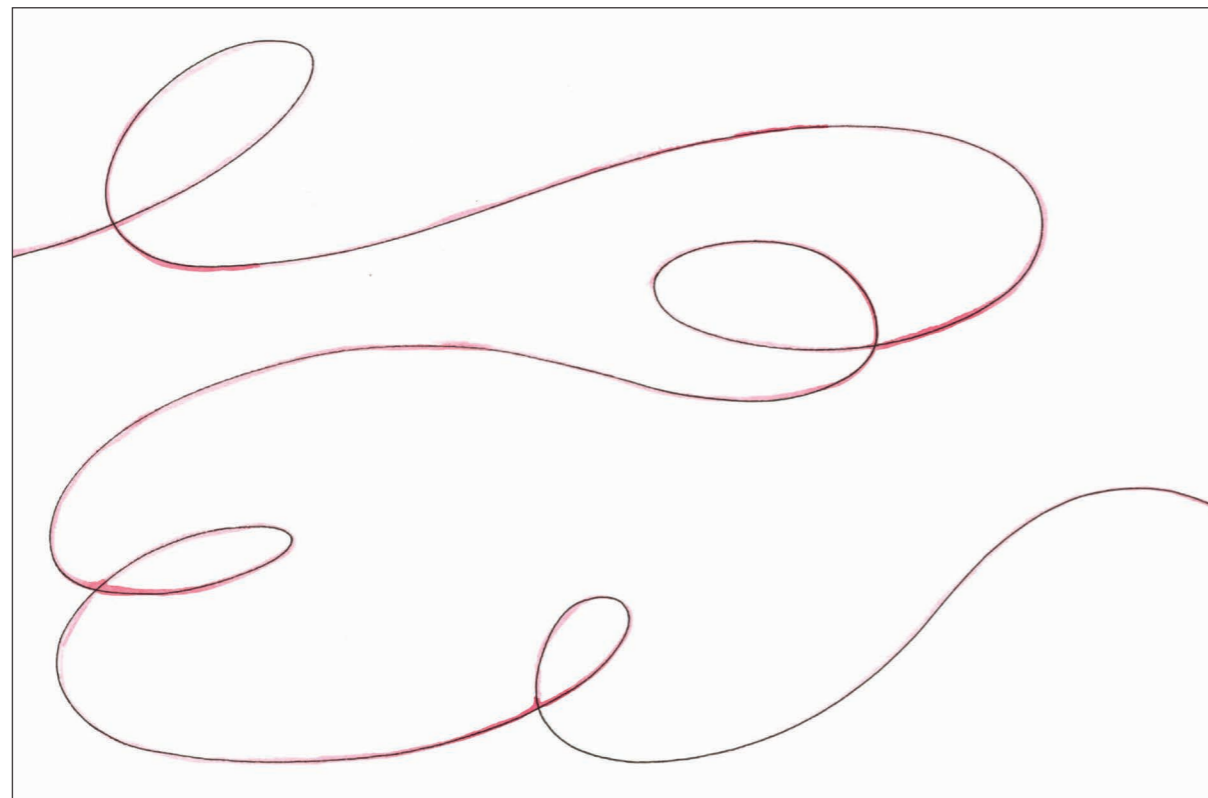

Jeg valgt å tone ned ballerinamønsteret. Jeg henter igjen den slyngete linjen fra et av oppslagene, og den innledene forsatsen har bare denne linjen. Det er først på den avsluttende forsatsen at vi ser det er Martin som har danset seg igjennom boken.

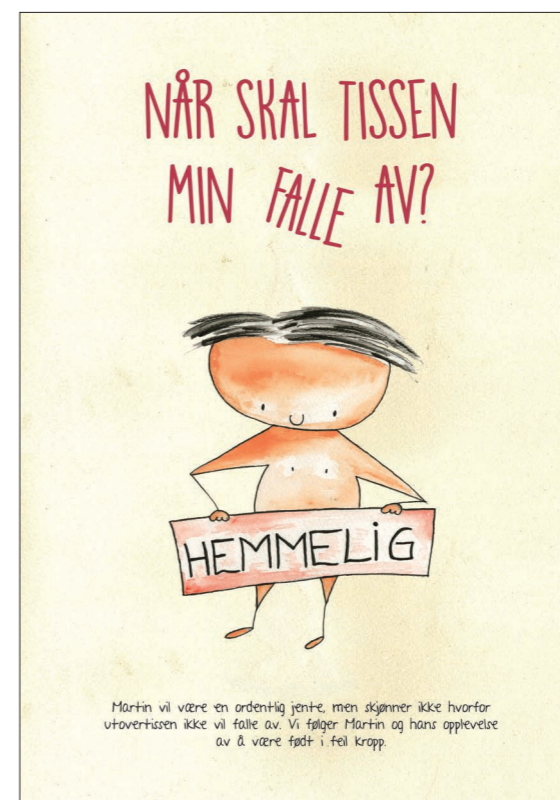
Farge på forsats

Jeg ville prøve å sette farge på forsatsen, og syntes det ble bra helt til min veileder minte meg på at dette blir for digitalt. Det var jeg jo selvfølgelig helt enig i. Jeg tenkte bare at streken og Martin var tegnet selv, men jeg ser jo at det med en gang gir en digital følelse når fargen blir heldekkende.

Så her er den endelige forsatsen. Jeg malte streken i rødfargen som går igjen i boken og på omslaget. Med ujevnhetene i penselstrøkene som det blir med å male analogt og med guache, så gir det med en gang et preg av det håndmalte.

Utstillingsplakat

Tittel

Jeg vil at salgspakaten skal skape en oppmerksomhet som gjør betrakteren nysgjerrig på boken. Tittelen i seg selv bør tiltrekke seg oppmerksomhet, så den har jeg valgt å gjøre stor.

Illustrasjon

På den første skissen har jeg brukt samme uttrykk som på omslaget, men med en annen illustrasjon. Dette er illustrasjonen som gir frempek i boken, men Martin ser litt lur ut i blikket, men fornøyd, og det er ikke sånn jeg ønsker å selge han inn til en potensiell leser. Den røde bakgrunnen ville vært et blikkfang.

Skisse nummer to er min klare favoritt. Fargen på typografien står akkurat der jeg ønsker i forhold til illustrasjonen. Illustrasjonen er så konkret som den kan bli og sjuler ingen ting. Den vil garantert vekke oppmerksomhet. Den store ulempen med denne illustrasjonen er at det på en måte er overraskelsesoppslaget i boken. Om jeg hadde valgt denne, så ville det ha blitt som vise alt det morsomste i en trailer, og når man da ser filmen, så har man allerede sett høydepunktene.

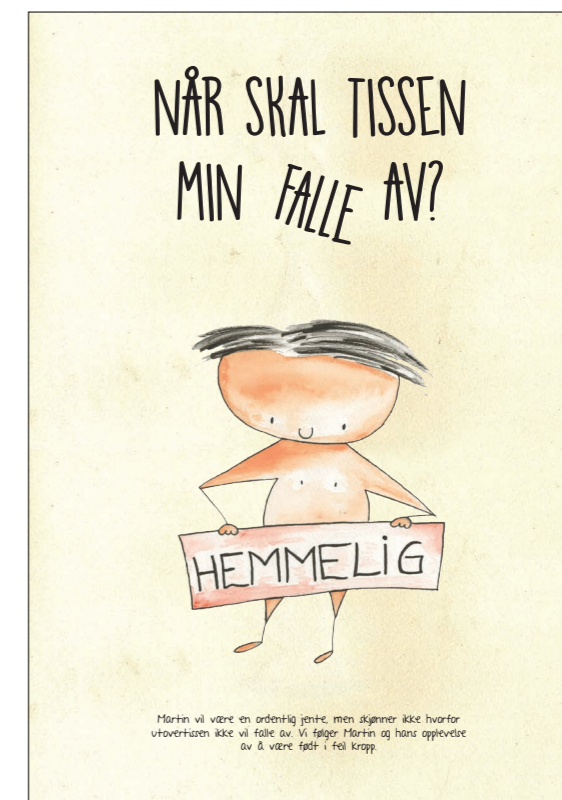
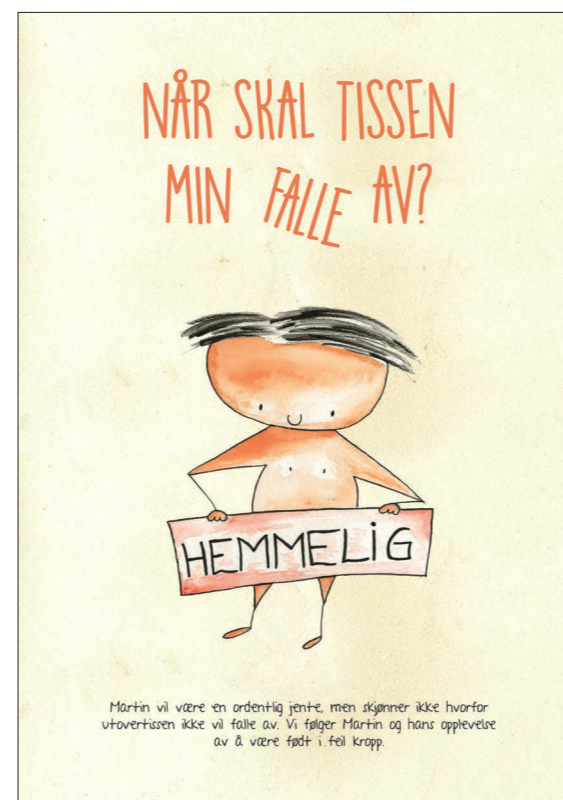
Jeg vil overraske leseren når de åpner boken, og ikke «fyr av kruttet» allerede i salgspakaten.

Bakgrunnen er et blankt scannet ark av typen illustrasjonene mine er malt på. Jeg har dratt opp kontrasten, for å få ujevnheter i arket, og for å forsterke den kremgule fargen. Jeg har behold «rusk» fra scanning på arket for å understreke at det er et ordentlig ark og prosessens naturlige uttrykk.

Skisse tre har jeg valgt illustrasjonen som kan skape nysgjerrighet. Han står naken, og med et skilt forand utovertissen sin. I kombinasjon med tittelen, bør dette være en gylden middelvei til å skape interesse og nysgjerrighet.

Tekst

Teksten er den samme som står bak på omslaget, men jeg har lagt til en tekst som sier noe om at Martin er født i feil kropp. Dette er etter min research et tema som er «in i tiden», og kan være med på å få folk til å åpne boken.

Det var mer utfordrende å finne en farge på tittelen med denne illustrasjonen, enn den fra skisse nummer to. Det som fremstår som en rødfarge på skiltet, blir fanget opp som rosa eller orange, men oprisk sett oppleves den som rød. Det tok mange print og fargeprøver før jeg fant en dypere rødfarge som nærmest brenner over i lilla som passet til illustrasjonen.

Montering

Med noe dårlig erfaring med å trykke direkte på kapa, så velger jeg også denne gangen å printe plakaten, og montere på kapa selv.

En overraskende print

Jeg fikk tilbake min A2-plakat fra print, og fargene ble ikke helt som jeg fikk ut på mine prøveprint. Ender da med å gjøre tittelen svart, og illustrasjonen lysere. Stakkars Martin ble nærmest solbrent på print.

Litteraturliste

Bancroft, T. (2006) *Creating characters with personality*. Watson-Guptill

Itten, J. (1995) *Farvekunsten og den elementer*. Forsythia.

Lerdahl, E. (2013) *Slagkraft. Håndbok i idéutvikling*. Gyldendal akademisk.

Rannem, Ø. (2012) *Typografi og skrift*. Abstrakt

Rønning, K. R. (2016) *Fargesymbolikk*. Lest: 13.04.17
<http://ndla.no/nb/node/167072?fag=52222>

Salisbury, M. (2004) *Illustrating Children's Books. Creating pictures for publication*. Barron's.

Salisbury, M. (2012) *Children's Picturebooks. The art of visual storytelling*. Laurence King

Store norske leksikon (2009) *Fargesymbolikk*. Lest: 12.04.17
<https://snl.no/fargesymbolikk>

TV2 (2014/2017) *Dokumentarserie: Født i feil kropp*. Sett: 2017

West, S. (2015) *Barns kreativitet och färgpreferenser - en litteraturstudie*. Lest: 12.04.17
http://www.beckers.no/upload/162141/Barns_kreativitet_och_fargpreferenser.pdf